

Under Dusken

Skeiv identitet

Bifile faller
utenfor

Side 16

STUDENTAVISA I TRONDHEIM NR.09 111. ÅRGANG 23.09.25 - 14.10.25

14 Bli kjent med UKEsjefen | 26 Rimelig keramikkurs
30 Hvorfor nordmenn elsker Snapchat

GRATIS

Les Under Dusken på nett!

www.underdusken.no

REDAKTØR UNDER DUSKEN
Kjersti Eline Stuen
– Tlf: 909 78 838
avisredaktor@studentmediene.no

NESTLEDERE UNDER DUSKEN
Eline Kielland
– Tlf: 993 23 727
avisnestleder@studentmediene.no

Aëla Kervarec
– Tlf: 459 67 359
nettredaktor@studentmediene.no

ANSVARLIG REDAKTØR
STUDENTMEDIENE I
TRONDHEIM AS
Guro Vestby
– Tlf: 954 43 687
ansvarligredaktor@studentmediene.no

DAGLIG LEDER
Eirik Guldvog Christophersen
– Tlf: 454 89 798
dagligleder@studentmediene.no

SALGSSJEF
Sigrid Dobbartin
salgssjef@studentmediene.no

NYHETSREDAKTØR
Emma Linnéa Holm-Ross
nyhetsredaktor@studentmediene.no

DEBATTREDAKTØR
Anna Kongshaug
debattredaktor@studentmediene.no

REPORTASJEREDAKTØR
Anefte Rauan
reportasjeredaktor@studentmediene.no

KULTURREDAKTØR
Emma Mathea Børsting Andersson
kulturredaktor@studentmediene.no

FOKUSREDAKTØR
Henrik Røren
fokusredaktor@studentmediene.no

MUSIKKREDAKTØR
Emilia Sahara Andersen Brahim
musikkredaktor@studentmediene.no

FOTOREDAKTØR
Annlaug Marie Evjenth Sørhaug
fotoredaktor@studentmediene.no

GRAFISKSJEF
Hedda Vinje Sand
grafisksjef@studentmediene.no

ILLUSTRASJONSSJEF
Lara Haugland
illustrasjonssjef@studentmediene.no

DESK
Elfrida Setra (sjef), Karianne Folkvord Furset,
Elin Miller Henriksen, Christina Xenaki,
Kristoffer Ramsøy Fredriksen, Benedikt
Erikstad Javorovic, Sina Leirvik, Cecilie
Bjørnsdøtter Raustein, Nora Lærkerød Alnes,
Andreas Dalhaug

GRAFIKERE
Eline Kielland (1)
Kristian Nikolai Hansen (2-5)
Heidi Lysgård Fagerheim (6-15)
Antonio Morken (14-15)
Julie Kvåle (16-25)
Aurora Aga Throndsen (26-37)
Milly Garde (38-47)
Nora Louise Weidemann Grimstad (48-57)
Anna Larsen Hjeltne (58-59)

KORREKTURSJEF
Karianne Folkvord Furset

FORSIDE
Annlaug Marie Evjenth Sørhaug

I denne utgaven

HERLIG ELLER HESLIG

Helgasetr har ettårsjubileum, men ikke alle ser en grunn til å feire.

Side 10

HAGESELSKAP

Det yrer av liv i Tantes hage, men hvem er egentlig denne «Tante» og hvordan endte hun her?

Side 20

BAK KULISSENE

En av revyforfatterne røper at årets UKerevy biter tydelig fra seg med markert samfunnskritikk og dagsaktuell tematikk.

Side 38

[LES MER PÅ UNDERDUSKEN.NO](http://www.underdusken.no)

TIPS OSS!

tips@studentmediene.no

Under Dusken er et uavhengig organ for studenter i Trondheim, utgitt av Studentmediene i Trondheim AS. Under Dusken blir distribuert gratis i Trondheim, og kommer ut seks ganger i semesteret. Under Dusken arbeider etter god presseskikk i henhold til Vær Varsom-plakaten. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Under Dusken blir utgitt av Studentmediene i Trondheim som får økonomisk støtte av Velferdstinget i Trondheim og Studentersamfundet i Trondheim, som står uten redaksjonelt ansvar.

rumpe på avveie, når sletter dere nudes fra esen?

ANNONSERE?

salgssjef@studentmediene.no

Lisensnr. 241823
Sertifisert nr. 1638

Miljøtrykksak fra
Trykkpartner AS.

Tannhelse på dine premisser

Hos Oris Dental får du som er ung eller student rabattert pris på tannsjekk og behandling!

Studentrabatt hos Oris Dental

Hos oss får du 10 % studentrabatt på tannsjekk og annen behandling.* Rabatten gjelder ved følgende tannklinikker:

Oris Dental Sanden, Oris Dental Leutenhaven, Oris Dental Munkegata, Oris Dental Lykkegården og Oris Dental Sirkus Shopping

*Gjelder ikke spesialistbehandling.

25-28 år og bosatt i Trøndelag?

Da kan du få dekket 75 % av behandlingskostnadene ved våre klinikker. Støtteordningen er i regi av Trøndelag fylkeskommune og omfatter kun nødvendig tannbehandling.

Les mer om ordningen på:
orisdental.no/25-28-ar-trondelag

*Kan ikke kombineres med studentrabatten.

Bestill time
ved å skanne
QR-koden:

LEDER

Kjersti Eline Stuen

REDAKTØR I UNDER DUSKEN

ILLUSTRASJON: Eugen Johnsen

Equinors fravær tester frivilligheten

La oss håpe at UKA blir en økonomisk suksess, selv uten Equinor.

I oktober sparkes Norges største kulturfestival i gang, denne gangen uten en stor hovedsponsor. Det får meg til å lure på om studentfrivilligheten har blitt for avhengige av store selskaper.

Annenhver høst tar UKA over Studentersamfundet, og arrangerer konserter, forestillinger og revy. Er man i byen under et UKE-år, er man heldig.

Fra 2007 til 2024 var Equinor en viktig samarbeidspartner for festivalen, som ellers drives av studentfrivillighet. Sponsorer er essensielle for at økonomien skal gå rundt.

Å få pengene fra et oljeselskap var naturligvis et omstridt tema for studentene da som nå, men før den disk-

usjonen rakk å gå lengre, avsluttet Equinor samarbeidet selv. Det har gjort meg bekymret.

For i tillegg til å være en dundrende festival, er UKA også en økonomisk nødvendighet for Studentersamfundet. Det har den vært siden den første UKA, i 1917.

År etter år går Samfundet i minus, og er avhengig av overskuddet fra festivalen for å holde seg gående.

Driften av trondheimsstudentenes hus er med andre ord utrolig sårbar. Som en helt vanlig student er dette fjernt fra tankene.

Mange er sikkert glade for at Equinor trakk seg som sponsor. Jeg er ikke noe oljebarn, men jeg sørger likevel over studentfrivillighetens økonomiske usikkerhet etter at avtalen ble avsluttet.

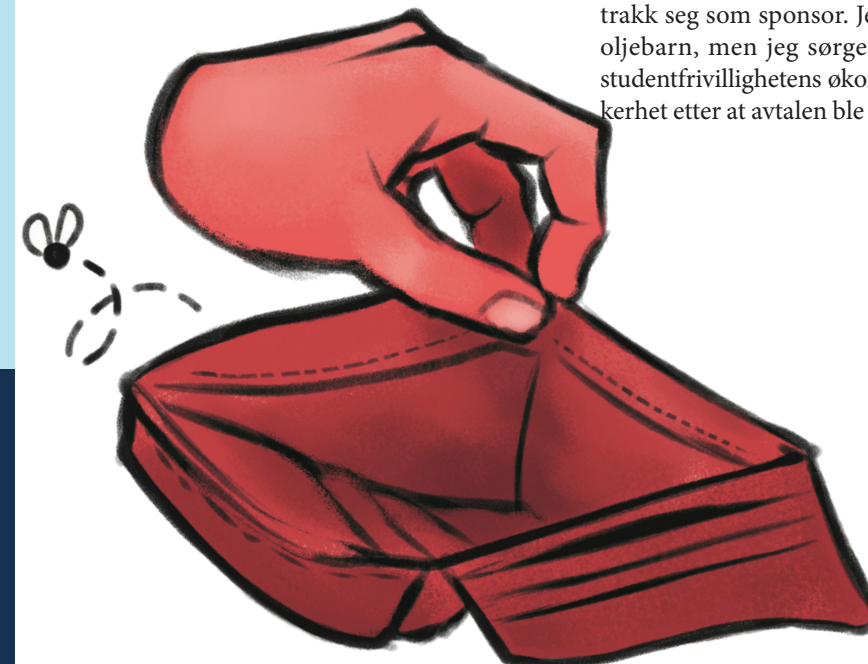
Studentaviser som Under Dusken er naturligvis også på sponsorjakt. Det er få studentaviser som for tiden har en økonomisk høydare. Blant annet har våre venner Studvest i Bergen avviklet papiravisen.

I vår avis finner du annonser for Equinor. Dette er det også delte meninger om i vår egen redaksjon. Dét tyder på hvor desperat vi trenger finansiering i studentfrivilligheten.

Skal studentaviser være gratis, og skal studentfestivaler som UKA ha billige billetter, er vi avhengige av inntekt.

Før sommeren hevdet UKEsjefen at festivalen skulle klare seg selv uten storstøtten fra Equinor. Nå er det bare å krysse fingrene for at hun får rett i det, og at det samme gjelder for det runde, røde huset dersom UKE-overskuddet blir lavere enn vanlig etter årets festival.

Jeg håper at studentfrivilligheten går en bedre økonomisk fremtid i møte. Ellers oppfordrer jeg til å dra på alt UKA har å tilby, og å lese Under Dusken. Fremtiden vår er ikke garantert.

Studentengasjement gjennom 115 år

Den 1. oktober 2025 er det 115 år siden idéen om vårt røde hus først oppsto.

ILLUSTRASJON: Anders Køhl

Nøyaktig én uke etter Norges tekniske høgskoles første immatrikulering hang studenten Åge Falck Rytter opp en liten lapp. Der inviterte han medstudenter til et møte om opprettelsen av en ny studentorganisasjon førstkomende lørdag.

Lappen ble starten på det som vi i dag kjenner som Studentersamfundet i Trondhjem.

Organisasjonen holdt til i festsalen på NTNUs hovedbygg og Cirkus i Prinsens gate, før man i 1929 – etter å ha fått tak i store mengder tippemidler – fikk det bygget vi i dag kjenner som vårt røde, runde hus i Elgesetergate 1.

Veien hit har vært lang. Mens de fleste andre studenthus har gått konkurs eller gjenoppstått i en annen form, har Samfundet klart seg. Til tider har det vært på hengende håret, men det har alltid løst seg på mirakuløst vis.

Frivilligheten har også vokst i takt med Studentersamfundet. Trondheim studentersangforening og Samfundets interne teater ble stiftet i samme år som Samfundet selv. Klubbstyret og avisen du sitter med nå fulgte på få år etter.

Samfundets første festival, UKA, oppsto også i 1917, da økonomien måtte reddes for første gang. Spoler vi frem til i dag er Samfundet en organisasjon med omtrent 17 000 medlemmer og over 2000 frivillige.

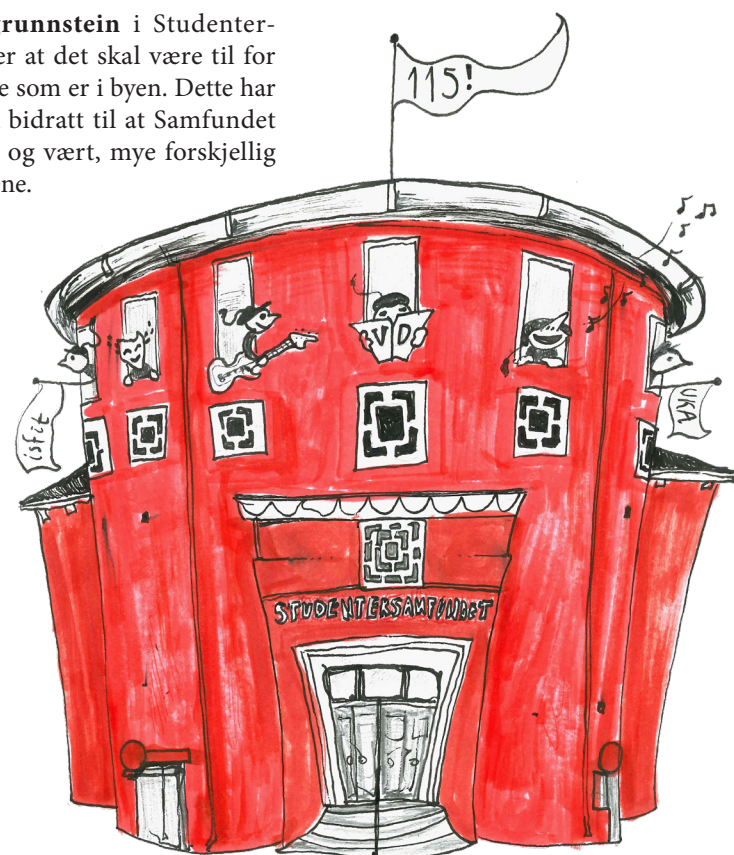
I 115 år har Samfundet gjort studerende til studenter. Organisasjonen har budt på noe helt eget for Trondheims studenter: den er et samlingssted for alle mulige mennesker, fra alle ulike studier.

Huset vårt tilbyr en ekstra dimensjon i studietiden som studiene alene ikke kan gi – alt fra kultur og politikk, til fest og moro. Det er endeløse muligheter i dette bygget, og det er nettopp det som gjør Samfundet så spesielt.

En viktig grunnstein i Studentersamfundet, er at det skal være til for de studentene som er i byen. Dette har naturlig nok bidratt til at Samfundet har stått for, og vært, mye forskjellig gjennom tidene.

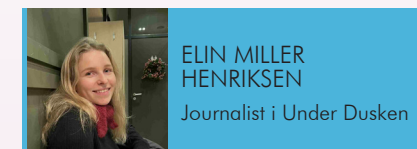
Det var en tid hvor det kun var dansing på fredager. En tid hvor lørdager kun var viet til politikk og Samfundsmøter. Det var en tid der formannen stilte med parti. Det var en tid da Samfundet kun var for menn.

I dag er det et hus fullt av politikk, fest, festivaler og frivillighet. Det er et hus som skal passe for de studentene som er her nå; det skal passe for deg og meg.

Ikke vær feig, la debatten være ujevn!

Vi kan ikke unngå meningsbrytning bare fordi det innebærer risikoen for ydmykelse.

ILLUSTRASJON: Lara Haugland

I etterkant av drapet på Charlie Kirk har det stormet i sosiale medier, så vel som i de konvensjonelle mediene.

Abort, våpenlovgivning og andre temaer Kirk hyppig debatterte, er hete temaer. Men også selve formen på debattene han iscenesatte har fått gjennomgå.

Noe som gjentas er at Kirk valgte motstandere på ureddelig vis. Mange av dem han debatterte mot var college-studenter. På Youtube-kanalen hans er det flust av videoer der han med egne ord ydmyker «woke» studenter, ateister og venstrevridde.

Noen vil mene at Kirk var en manipulativ debattant. Andre vil mene at grunnen til at han ofte overkjørte motstanderne sine var at meningene hans rett og slett var overlegne.

Uansett hva man måtte mene om Kirks debatteknikker og meninger, kan de fleste av oss kanskje enes om at han var en dyktig retoriker. Men at det var galt av ham å diskutere med studenter som er mindre skolert i å debattere enn ham selv, synes jeg ikke.

Studentene han debatterte mot var ofte ti år yngre enn ham, og mange av dem var fortsatt tenåringer. Jeg synes likevel ikke at alderen og den manglende erfaringen

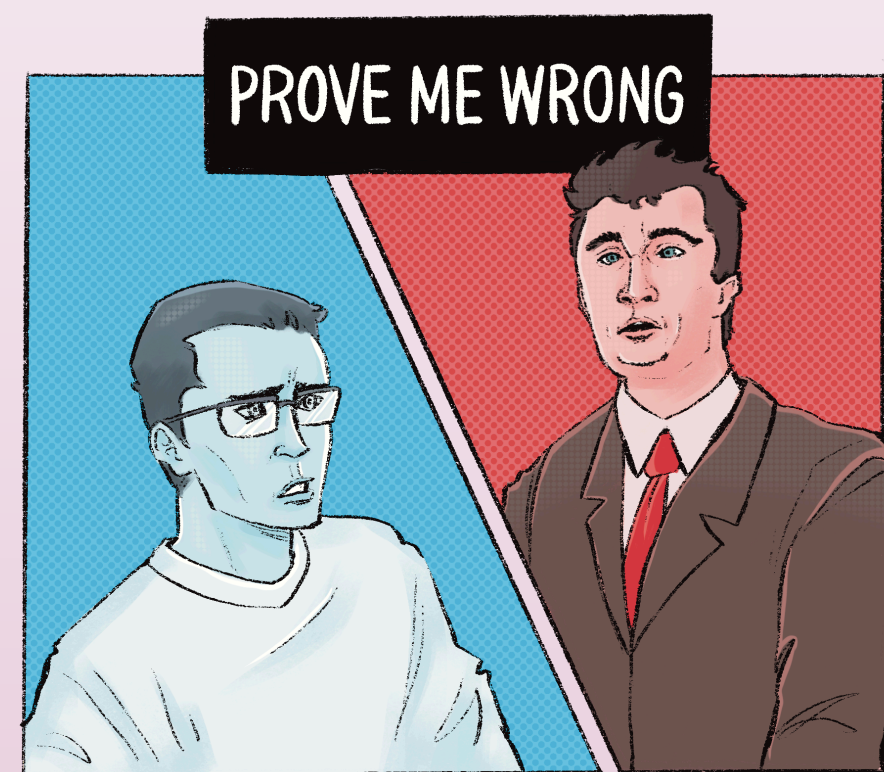
til motdebattantene er god nok grunn til å ikke møte dem til debatt.

Det er ingenting som tilsier at en tjuetåring er dårligere skikket til å diskutere politiske spørsmål enn en trettiåring. At en student skal være et lett bytte for Kirk, er absurd.

Dette er mennesker som tar utdanning og som bruker tiden sin på å tilegne seg kunnskap. Er det noen som burde kunne ta en debatt, er det dem.

Å hevde at det er grunnleggende urettferdig at en student møter en som Kirk til debatt er infantiliserende og, i verste fall, feigt.

Vi kan ikke la være å ta en debatt bare fordi vi frykter at motstanderen kommer til å drite oss ut. I så fall må vi bli bedre debattanter.

UKA begynner snart, men svindlerne har allerede startet

I gruppen «UKA-25 – Kjøp og salg» foregår det mye bak kulissene. Håpefulle studenter blir lurt av utspekulerte svindlere til å kjøpe billetter som ikke eksisterer.

TEKST: Felix Säming Underland
ILLUSTRASJON: Lea Lauvland Longva

Studenten Sindre skulle bare bla gjennom Facebook-feeden da han så at noen nylig hadde lagt ut fire billetter til Flo Rida-konserten under UKA. Vi har valgt å delvis anonymisere Sindre i denne saken, av hensyn til jobbsituasjonen hans.

– Disse billettene er populære, og det hadde vært kult å få være med på Flo Rida-konserten. Jeg tenkte at jeg måtte være rask med å sende melding, forteller han.

Lite visste han at billettene var lagt ut av en utspekulert svindler. Han sendte melding, og billettene var tilgjengelige.

– Det er høy etterspørsel og lite tilbud, så man ønsker jo selvsagt å tro at det er sant.

Sindre sjekket det man burde sjekke. Profilen ble opprettet i 2007, den hadde bursdagsgratulasjoner fra langt tilbake og han hadde felles venner på både Facebook og Instagram. Det var først da selgeren ønsket å ta betalt med Revolut at varsellampene gikk.

Skjønte fort at dette var svindel

Revolut er en britisk nettbank som tilbyr internasjonale betalingstjenester. Sindre spurte hvorfor de skulle bruke Revolut,

og fikk beskjed om at den banken hadde en sikker billettoverføringstjeneste.

– Jeg var litt obs på at dette kunne være svindel, men når man har veldig lyst på billettene, blir man jo litt mindre kritisk.

Etter at Sindre la inn pengene på Revolut, ble han blokkert med én gang. Han skjønnte fort at dette var svindel.

– Man blir sint og frustrert, men det var litt humor i det at de har blitt så proffe også. Man må nesten hylle det litt, sier han.

Sindre tror at profilen kan ha vært hacket. Han søkte opp personen i etterkant, og en annen Facebook-profil med samme navn kom opp.

Vil unngå svartebørs

Pressesjef i UKA, Marthe Hellum, synes det er synd at det foregår så mye svindel knyttet til UKA.

– Det er jo absolutt synd at det foregår så mye svindel. Vi fraråder å kjøpe billetter fra andre enn UKA eller våre samarbeidspartnere. Når man kjøper billetter på Facebook, er det ingen garanti for at billetten er ekte før man står i køen for å få den skannet, sier Hellum.

Selv om UKA ikke anbefaler å kjøpe billetter på Facebook, driver de en Facebook-gruppe for videresalg av billetter, nemlig UKA-25 – Kjøp og salg.

– Vi forstår at folk har et ønske om å videreselge billetter. Vi legger ut billetter ganske god tid i forveien, og ting kan jo dukke opp. Gruppen ble opprettet i 2020 for å forsikre at billettsalget ikke blir gjort på en svartebørs, sier hun.

Hvordan unngå svindel

Hellum har flere tips på hvordan man kan unngå svindel.

– Bruk Vipps eller kontanter til betaling; da er det mye lettere å spore personen dersom noe skjer. Sjekk også at kontoen er ekte.

Hun foreslår å sjekke kontoen for om dere har felles venner og om personen studerer på NTNU. Hun sier også at det er et godt tegn hvis kontoen har vært aktiv lenge.

– Hvis du kjøper billett, er det viktig å få den videresendt på mail. Da kan du se at det var UKA som opprinnelig sendte ut billetten, sier Hellum.

Videre sier Hellum at UKA ikke har mulighet til å hjelpe hvis man blir svindlet.

– UKA har ikke mulighet til å sende ut billetten på nytt, og hvis arrangementet blir avlyst, er det kontoen som kjøpte billetten som får refundert beløpet, sier hun.

Hvis man blir svindlet, anbefaler UKA å legge ut et innlegg om profilene det gjelder, slik at administratorene kan fjerne dem fra siden.

40 prosent av unge opplever svindel

Statistikk fra SSB viser at det aldri før har blitt anmeldt flere bedragerier. I 2024 ble det anmeldt hele 40 prosent flere bedragerier enn i 2019. En undersøkelse fra Norsk senter for informasjonssikring viser at 26,5 prosent av de som ble spurt hadde tapt penger på svindel.

Unge er ekstra utsatt. I aldersgruppen 18-34 år hadde 39 prosent opplevd å tape penger på svindel. Studenter og unge er blant landets verste når det kommer til å bli svindlet. Sindre tror at det er mye svindel knyttet til disse gruppene.

– Jeg tror at det er mye svindel i gruppen. Etter at jeg ble svindlet har jeg fått mange meldinger om folk som har blitt svindlet av samme person. Det var en som var så sint at han ville ta ting i egne hender, sier Sindre.

Hellum forventer at svindelen kommer til å ta seg opp når UKA begynner.

– Dessverre er det er mye svindel som skjer når arrangementene nærmer seg og UKA begynner, sier hun.

Ikke betal med Revolut

Til slutt kommer Sindre med en oppfordring:

– Mitt tips er: Ikke betal med Revolut. Da slipper selgeren å bruke telefonnummer og navn. Vær veldig kritisk, og aller helst: Ikke kjøp billetter på Facebook, sier han. **UD**

TRIST: Hellum synes det er synd at det foregår så mye svindel. Foto: UKA

Råd for å unngå billettsvindel:

Bruk Vipps eller kontanter til å betale.

Sjekk at kontoen er ekte. Felles venner, aktivitet over lang tid og bursdagsgratulasjoner er et godt tegn!

Få billetten videresendt på mail. Da kan du være sikker på at den er utsendt av UKA.

– Jeg hater dette bygget

Det er ett år siden Helgasetr ble åpnet. Det nye hjemmet til Tunga-studiene er en viktig brikke i NTNUs campussammenslåingsprosjekt. Ikke alle er fornøyde.

TEKST: Håvard Stenstadvold og Inga Sæggrov Binningsbø | FOTO: Hans Einar Tuhus Fuglum | ILLUSTRASJON: Thomas Bruknaapp

Eline Sofie Fossem har vært i linjeforeningsstyret for barnevern i tre år – to av dem som leder. Før det har hun vært instituttstillsvalgt, og gjennom årene har hun vært sterkt involvert i utformingsprosessen av Helgasetr. I hvert fall de jure, men kanskje ikke de facto, mener hun.

– Vi har sittet mye i skyggen. Prosjektleder for Helgasetr Terese Brekke har hatt mye dialog med oss – og vi har sagt hva vi ønsker, men følt at det ikke blir formidlet videre, sier Fossem.

Fossem mener at studentene ble inkludert i prosessen mest for syns skyld.

– De har ikke bygget dette for studentene. De har bygget det for at det skal se fint ut. Jeg synes det virker som at de har kastet bort mye areal på at det skal være estetisk, sier Fossem.

Studenter har vært involvert helt siden byggefasen, men linjeforeningslederne ble inkludert senere enn andre. Dette problematiseres av Fossem.

– Jeg får inn mange meninger om bygget fra medlemmene våre, mens de som har vært involvert tidligere har vært pekt ut av studentpolitikken. De kom med sine egne meninger, som ikke stemmer overens med linjeforeningenes felles tanker.

Barnevern er et av studiene som flyttet inn på Helgasetr etter at Tunga ble lagt ned. Dette var mange positive til i utgangspunktet, men ett år senere har synet endret seg.

– Jeg hater dette bygget, og det er mange som savner å være på Tunga. Der var det ikke krig om rom, og vi hadde tilhørighet til stedet. Men så kommer vi hit og blir pakket inn i det minste rommet de kan finne, raser Fossem.

Rommet hun snakker om er «Baris», linjeforeningskontoret til barnevernsstudentene. Hun mener det trange kottet representerer et problem som setter preg på hele campusen.

– Det er ikke plass til studentene, og det er ikke plass til de som jobber her. Det er mange studier som holder til i bygget her, og det blir fort konkurranse om forelesningsrom.

Dog mener Fossem at plasseringen er mye bedre enn på Tunga.

– Bygget har bra beliggenhet, men det føles som vi har blitt enda mer nedprioritert enn da vi var på Tunga.

Høstingen av Emmer

En av fasilitetene på Helgasetr er det tiltenkte festlokalet «Emmer». I dag lever det ikke opp til forventningene.

– Vi ble fortalt at dette skulle være et rom for studenter. Det skulle være masse liv, med en bar med alkoholservering. Så får vi siste plantegningen, og alt er fjernet, forteller Fossem skuffet.

Emmer skulle være et lokale hvor studenter kunne sosialisere og foreningene kunne ha arrangementer.

– Vi fikk alltid beskjed om at dette skulle være et studentlokale, ikke en lesesal; men nå er det lesesal det brukes som.

Gunn Ingeborg Stø er leder i Sit labs, et prosjekt som ansetter studenter for å finne måter å fremme studenters fellesskap og helse. Stø er i ledelsen, og er ikke student selv.

Hun har vært mye involvert i utformingen av Emmer. Stø bekrefter at det i utgangspunktet var lovet skjenkebevilling i lokalet, men at dette ikke ble noe av.

Emmer jobbes fortsatt med, nå også sammen med linjeforeningene, for å tilpasse lokalet til studentenes ønsker.

– Lokalet skal få mer personlighet etter hvert, sier Stø.

Fossem mener at rommet for alltid hadde vært en lesesal uten Stø. Hun forteller at Stø har lagt ned mye arbeid i lokalet, og håper at det er på vei mot å bli noe mer.

– Målet er at man ikke skal føle seg som en gjest på campus, men at man skal ha tilhørighet. Det skal være en plass det føles fint å gå til, hvor man kan gjøre ting sammen med andre, sier Stø.

IKKE HØRT: Linjeforeningsleder Eline Sofie Fossem mener at studentene ble inkludert i prosessen for syns skyld.

BEGRENSET: Prosjektleder Terese Brekke sier at Helgasetr måtte utformes ut fra det de fikk lov til. Foto: Dina Borge

TILHØRIGHET: Sit labs-leder Gunn Ingeborg Stø vil at studenter ikke skal føle seg som gjester på egen campus.

“De har ikke bygget dette for studentene. De har bygget det for at det skal se fint ut.

Treningscenter i spagaten

På Helgasetr er det også et treningscenter, som har blitt veldig populært. Men det ble heller ikke helt som forventet.

– Det er noe av det rareste jeg har vært borti. Det er delt i to, så hvis du skal fra den ene delen til den andre, må du gå gjennom kantinen i treningstøy. De som spiser lunsj ser rett inn på dem som trener. Det er mye glass i dette bygget, så du har ikke noe privatliv her, sier Fossem.

Hun mener at det er for sent å rette opp i feilene ved Helgasetr.

– Det hjelper ikke å klage heller, for de bryr seg ikke. Men vi klager uansett, på grunn av campussammenslåingen. Byggene er ferdig tegnet, men spaden er ikke i jorden enda – så hvis vi skal ha en mulighet til å gjøre det bedre, er det nå, forklarer Fossem.

Fossem mener også at dette kunne vært unngått hvis de hadde hørt mer på studentene tidligere i prosessen.

– Jeg vet også at mange ansatte er misfornøyde med manglende kontorer og hvor åpent arealet er. Vår masterveileder kan ikke ha fysiske veiledninger fordi hun ikke har kontor, så de må være digitale.

Etatene legger føringene

Til kritikken fra Fossem svarer prosjektleder for Helgasetr Terese Brekke at hun forstår studentenes frustrasjon. Brekke peker på at Helgasetr fikk en arealgrense på 18 000 kvadratmeter fra Kunnskapsdepartementet og Trondheim kommune.

– Jeg forstår godt hva Fossem peker på. Jeg skulle gjerne jobbet for å få mer areal, men vi har gjort vårt beste innenfor rammene vi fikk lov til å bygge etter, sier prosjektlederen.

Brekke presiserer at de hadde føring fra både Kunnskapsdepartementet og Trondheim kommune å forholde seg til. Spesielt var maks grensen på høyden på bygget noe kommunen brukte mye tid på å bestemme.

– Hvis vi skulle brukt mer av arealet i midten av bygget, måtte vi gjort resten av bygget mindre for å holde oss innenfor grensen på 18 000 kvadratmeter. Da ville vi mistet dagslyset inne, og endt opp med tette korridorer og et bygg der man ikke ser at det er folk, forklarer prosjektlederen.

Prosjektledelsen måtte gjøre flere kutt for å holde seg innenfor arealgrensen. Eksempelvis måtte de fjerne et gulv som skilte to lesesaler, slik at det ble én lesesal med et to etasjer høyt tak.

Brekke sier at det var Kunnskapsdepartementet som sa at de måtte kutte arealet, ettersom de hadde bygget 890 kvadratmeter over grensen på 18 000 kvadratmeter.

– Vi la konstruksjonen slik at det er mulig å legge inn et gulv senere, hvis det skulle bli aktuelt. Et annet sted måtte vi gjøre om et rom til terrasse for å redusere det totale innendørsarealet, forklarer Brekke.

Brekke sier også at linjeforeningsarealene hører til instituttene og fakultetene, og at det er de som må betale for arealene og prioritere hva de skal gi til studentene.

Arealnormer og regler

Brekke legger mye vekt på det å være arealeffektiv, som også er en føring i seg selv.

– Jeg forstår de på Tungasletta. De har hatt god plass tidligere, men mange av fellesarealene og undervisningsrommene har stått lite brukt. Har man 10 rom på 250 kvadratmeter, bygger man ikke et nytt hvis behovet ikke er der. Alle ved NTNU kan booke felles undervisningsrom på tvers av campus, forklarer Brekke.

Prosjektlederen legger til at oppdelingen av treningscenteret ikke ble

besluttet for å være arealeffektiv, men på grunn av NTNU.

– For å knytte campusene bedre sammen lagde vi en ekstra inngang fra Elgeseter gate. Opprinnelig var det bare én inngang, men for å gjøre det enklere for studentene å gå mellom Gløshaugen og Helgasetr delte Sit treningscenteret i to, forklarer prosjektlederen.

Hun sier at de ikke kunne flytte treningscenteret til en annen plass, fordi det ville ødelagt rommene ved siden av. Ifølge henne legger idrettshallen og klatrehallen mange føring for bygget.

– Det er mange detaljer å ta hensyn til. Tidlig i prosessen brukte vi til og med VR-teknologi og digital bygningsmodellering for å teste bygget sammen med en rullestolbruker. Dette var for å sikre universell utforming og god tilgjengelighet, sier Brekke.

De digitale verktøyene brukes for å visualisere og planlegge bygninger på en realistisk og detaljert måte før de bygges.

For å gjøre bygget mer åpent ble det brukt mange glassvegger. Selv sier

Brekke det var delte meninger om dette, men at løsningen er i tråd med prosjektets intensjon.

– Målet med Helgasetr har vært å skape et åpent og inviterende bygg som legger til rette for samhandling og tilgjengelighet. Bruken av glassvegger er et arkitektfaglig valg basert på disse føringene. Trenger man mer privatliv, finnes det andre områder i Helgasetr og på Øya. Der vi har sett behov har vi brukt folie og frostede glass, sier Brekke.

Prosjektlederen forteller også at føringene fra Kunnskapsdepartementet kommer av at det er de som tildeler dem penger og bestemmer.

– Kunnskapsdepartementet gir føring for hvordan statlige universiteter skal jobbe og bruke midlene, forklarer Brekke.

Brekke sier at Kunnskapsdepartementet synes NTNU kan klare seg med mindre areal når de flytter så mye rundt. Hun vektlegger og hvor mye instituttene og fakultetene har slitt med økonomien.

Ingen regler for studenter

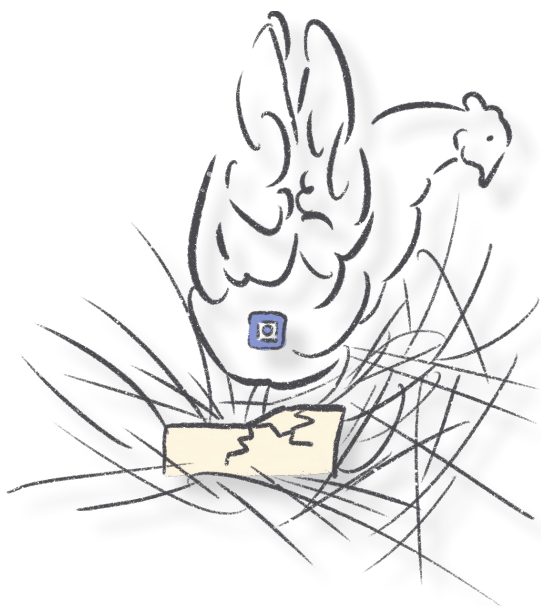
I en e-post til Under Dusken opplyser Kunnskapsdepartementet om at de ikke har egne arealnormer, men må forholde seg til retningslinjene til Statsbygg. De skriver:

«Det er fastsatt en arealnorm for ansatte, men ikke for studenter. Hvor mye areal som settes av per student vil variere ut fra fagsammensetning (...). Det er NTNU og Sit som må svare på hvilke konkrete vurderinger som er gjort av dette i forbindelse med byggingen av Helgasetr.» **UD**

“Målet med Helgasetr har vært å skape et åpent og inviterende bygg.”

UFESTLIG LOKALE: Det tiltenkte festlokalet brukes i dag mest som lesesal, men er på vei mot å bli noe mer.

EKSPONERT: Det er delte meninger om Helgasetrs åpne løsning.

Selma har tatt UKA fra regneark til realisering

Da Selma flyttet til Trondheim i 2022, hadde hun null erfaring med UKA. Nå har hun brukt to år på å trekke i trådene til Norges største kulturfestival.

TEKST: Ingeborg Wahl Taraldsen | FOTO: Annlaug Marie Evjenth Sørhaug | ILLUSTRASJON: Pil Ulheim

– Jeg fikk stjerner i øynene det første året, sier Selma Lindeman og ler, nesten litt forlegen.

Da hun ramlet inn i studentlivet og ble med i UKA omtrent før hun rakk å pakke ut flyttelasset, visste hun lite om hva som skulle komme. Men én ting visste hun: Hun var ikke ferdig med UKA etter første runde.

– Jeg trivdes skikkelig. Eller, jeg syntes bare det var skikkelig, skikkelig gøy. Og så ville jeg lage det litt for andre. Jeg fikk mye ut av det som student, og tenkte at det vil jeg gi videre.

Regneark + magi = kulturfestival

23-åringen beskriver det å være UKEsjef som et slags «backstage-byggeprosjekt» for andres kreativitet.

– Mye av mitt verv er å tilrettelegge for at andre kan få lage ting. Vi starter med ingenting, bare masse regneark – og så, plutselig, er det noe stort. Det er kanskje

det jeg gleder meg mest til å se: Hva som faktisk kommer ut av alt.

Det høres kanskje kult ut å «trekke i trådene» på en hel festival. Men det betyr også mye Excel.

– Det er veldig mye økonomiarbeid, som ikke alle er klar over i starten. Budsjett, tall, budsjettrevisjoner og mer tall. Det er ikke bare glam og backstagebilletter.

Men glam blir det likevel.

– Jeg gleder meg helt sykt til Valkyrien Allstars! Og Flo Rida i Dødens dal! Vi har ikke hatt internasjonale artister i dalen på mange år, så det blir skikkelig fett.

Kaos og koordinasjon

Å være UKEsjef er ikke for pyser. Det innebærer planlegging, koordinering, logistikk, budsjett og brannslukking.

– Det er mye man ikke vet at man ikke vet. Så må man plutselig finne ut av det. Det er kanskje det som oppsummerer jobben best: Du blir ekspert på å finne ut av ting ingen andre vet noe om.

Hun beskriver det som et slags «bootcamp» i problemløsning.

– Det er veldig krevende. Men mest av alt er det veldig gøy, og helt surrealistisk. Det føles ikke ekte før ting faktisk står der – byggene, konsertene og folkene.

Selma liker å jobbe bak kulissene. Eller, som hun selv sier: sier:

– Jeg liker veldig godt å være den støtten som gir andre mulighet til å gjøre ting.

STØTTEFUNKSJON: Lindeman liker å kunne hjelpe andre til å få ting til å skje.

Hva betyr egentlig UKA?

For Selma handler UKA om mer enn konserter, revy og nostalgi.

– Det handler om tilhørighet. Frivillige verv forebygger ensomhet, og gir deg muligheten til å møte folk du aldri ville møtt ellers. Det er ikke linjeforening – ikke studieavhengig – så du finner folk med felles interesser, men fra helt ulike bakgrunner.

Hun ramser opp det man kan lære: Bygging, ledelse, matlaging, økonomi og drikke – en kan anta hun mener bartending. Alt i trygge omgivelser hvor det ikke er krise om man feiler.

– Du kan prøve å være leder, og så finner du kanskje ut at du ikke liker det. Det er helt greit. Det er alltid noen som hjelper deg, og det er en del av poenget.

Engasjer deg i noe

Selma er ikke av den typen som sier ting halvhjertet. Når hun oppfordrer studenter til å engasjere seg, er det med hele kroppen.

– Politikk, fotball ... hva som helst. Jeg tror det tilfører studentlivet ekstremt mye. Selv om man tror man ikke har tid, så får man faktisk mer tid av å engasjere seg i noe, fordi det gir energi.

Og, selvfølgelig:

– Alle må komme på UKA! Uavhengig av alder, bakgrunn eller studiested; det er åpent for alle. **UD**

Fem kjappe med Selma Lindeman

Hva er din «guilty pleasure»-mat?

– Brødskeive med svett gulost som har ligget hele dagen i matboks.

Hva er din største «ick»?

– Folk som løper hjem fra byen.

Hvem er din inspirasjonskilde som leder?

– Mitt UKEstyre!

Hva gjør deg flau?

– Å stå i midten av en dansesirkel.

Hvis du kunne hatt hvilket som helst annet verv, hva ville det vært?

– Et verv der man bygger noe; jeg hadde hatt godt av å bli litt mer handy.

Om UKA

- UKA er Norges største kulturfestival, og har blitt arrangert i Trondheim annenhver høst siden 1917, med unntak av krigsårene 1941 og 1943.
- Både UKA og Samfundet drives av frivillige studenter.
- Årets festival går av stabelen 2. oktober og holder på helt til 26. oktober.
- UKEsjef velges av medlemmene av Studentersamfundet to år før neste festival.
- Under UKA i 2025 er det Selma Lindeman som er sjef.

Å falle mellom to stoler

Bifile skårer dårligere enn heterofile, homofile og lesbiske på flere levekårsindikatorer. Likevel snakkes utfordringene lite om. Nå tar studentene ordet.

TEKST: Karen Krokeide og

Grete Kristiansen Glåmen

FOTO: Annlaug Marie Evjenth Sørhaug

ILLUSTRASJON: Eugen Johnsen

“Vi er ikke halvparten av to ting; vi er én ting.”

Ifølge levekårsundersøkelsen for skeive gjennomført av barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir) fra 2021 skårer bifile dårligere på psykisk og fysisk helse, og opplever også mer vold, trusler og overgrep, sammenlignet med heterofile, lesbiske og homofile.

– Min erfaring er at det er mer utfordrende å være bifil enn mange tror, men det blir ikke snakket så mye om, sier Marie Hammergren.

Den 23 år gamle medisinstudenten forteller at det kjentes helt riktig da hun først oppdaget at hun likte jenter, men det tok flere år – og var langt vanskeligere – å akseptere at hun fortsatt likte gutter.

– Jeg følte at jeg måtte velge mellom å like gutter eller jenter; det plaget meg mye.

I dag er hun åpent bifil, men opplever at legningen ikke blir anerkjent i samfunnet.

Å viskes vekk

Hammergren opplever ofte at andre antar hvilken legning hun har. Selv når hun forteller at hun er bifil, blir det ofte glemte og sjelden anerkjent.

– Det er lett at bifile forsvinner. Selv om folk egentlig vet at vi finnes, så glemmer de oss såpass ofte at vi fortsatt viskes vekk, forklarer hun.

Uavhengig av hva Hammergren gjør, får hun aldri aksept for å være bifil. Hun forteller at det føles som om identiteten hennes ikke eksisterer.

– Hvis jeg er sammen med en jente er jeg lesbisk – helt til jeg blir sammen med en gutt; da er jeg plutselig heterofil.

Når hun blir møtt med slike holdninger, gjør det at hun ikke føler seg akseptert i hverken det homofile eller det heterofile miljøet.

– Vi er ikke homofile nok, og vi er ikke heterofile nok. Jeg vil at det skal være plass til hele meg. Vi er ikke halvparten av to ting; vi er én ting.

GULLFISKHUKOMMELSE: Medisinstudent Marie Hammergren er lei av at folk glemmer legningen hennes rett etter hun har fortalt den.

Forskning er mangelvare

Elisabeth Stubberud er førsteamanuensis ved Institutt for tverrfaglige kulturstudier ved NTNU. De siste årene har forskningen hennes blant annet dreid seg om levekår blant skeive og skeiv identitet, og hun har arbeidet med Bufdir sin levekårsundersøkelse.

– Det er påfallende at det er så lite forskning på bifile, sier Stubberud.

Hun understreker at levekårsundersøkelsen derfor er viktig for å forstå bifile sin situasjon i dag.

– Et viktig funn fra undersøkelsen er at både bifile og transpersoner har mye større levekårsbelastninger enn heterofile, lesbiske og homofile.

I levekårsstudien rapporterer bifile dårligere psykisk helse enn heterofile og andre skeive. De opplever mer skam, mindre åpenhet og mindre støtte fra omgivelsene enn de andre gruppene. Stubberud forsøker å forklare fenomenet med forskningen som er blitt gjort tidligere.

– Flere forteller om opplevelser av å ikke bli tatt på alvor, å få spørsmål om det bare er en fase eller å møte forestillinger om hyperseksualitet. Fordommer som dette kan bidra til dårligere levekår.

Fordommer, forestillinger og forvirring

Det har lenge vært en oppfatning om at det å være bifil kun er en mellomfase før man enten blir homofil eller lesbisk, heller enn en egen seksuell orientering. Dette er ikke et nytt fenomen, forteller Stubberud.

– Før var det en sterk forestilling om at bifile kvinner ikke er til å stole på hvis du er lesbisk, for hun kommer til å forlate deg til fordel for en mann på et eller annet tidspunkt uansett.

Likevel påpeker Stubberud at organisasjoner som Foreningen for kjønns- og seksualitetsmangfold (Fri), lokale pridekomitéer og Skeiv ungdom jobber med å styrke bifiles rolle i det skeive miljøet. Dette gjør de ved å markere bisynlighetsdagen 23. september, bruke biflagget og arrangere møter kun for bifile.

– Jeg har sett en endring i det skeive miljøet, men likevel tror jeg det er mange som føler på å ikke være skeiv nok.

Stubberud utdyper at det kan føles som en utfordring når en bifil, kjønnsbinær person havner i et forhold med en av det motsatte kjønn. Da kan det oppleves vanskelig når den bifile delen av deg blir «usynlig», mens den fortsetter å være viktig for identiteten din.

UDELELIGE: Førsteamanuensis Elisabeth Stubberud mener at vi må slutte å dele bifile opp i prosenter; man er tross alt hele mennesker. Foto: Evangelos Kalos

Likte også gutter

Petter Rikheim Benonisen tar doktorgrad ved Institutt for energi- og prosess-teknikk. 25-åringen fant ut at han var bifil for et par år siden.

– Jeg har ikke hatt noen problemer rundt legningen min basert på folk jeg har møtt. Jeg er veldig heldig, forteller han.

Benonisen opplever likevel at bifili ikke alltid har vært så synlig for ham. Han tror det hadde vært lettere å finne ut av legningen sin om det hadde vært det.

– Jeg kunne nok funnet ut legningen min tidligere hvis jeg var homofil. Siden jeg var tiltrukket av jenter tenkte jeg at jeg var hetero, men syntes gutter også var kjekke, forklarer han.

Videre forteller Benonisen at han er forlovet med en kvinne og at legningen derfor ikke blir et samtaleemne, i motsetning til hos lesbiske og homofile der samtalen ofte er mer uunngåelig.

– Det hadde vært veldig behagelig om alle jeg møtte visste at jeg var bifil. Det hadde vært finere å vite at folk kjenner hele meg, forteller han.

Etter at Benonisen kom ut som bifil har han begynt å uttrykke seg mer som han vil. På klesfronten kan det bety å gå

EGENSYDD: Benonisen har sydd egen kjole til årets Trondheim pride.

i klærne han vil, uavhengig om det er bukser, kjoler eller skjørt.

– Du kan jo kanskje si at måten jeg kler meg på er et lite behov for at andre skal vite at jeg er bifil. Da jeg oppdaget at dette med kjønn ikke er noe viktig i kjærlighetsaspektet av livet mitt, så følte jeg ikke at det var noe viktig for hvordan jeg presenterte meg heller.

Privilegerte skeive

Selv har Benonisen vært aktiv i Trondheim pride og opplevd det skeive miljøet som inkluderende. Han trekker frem at noen bifile kan være redde for hva andre mener, og derfor velge å involvere seg mindre i det skeive miljøet.

– Det finnes holdninger om at bifile ikke kan ha det like vanskelig eller trenger det skeive miljøet, fordi vi kan late som om vi er hetero, uttrykker han.

Han trekker også frem tanker om at bifile er privilegerte skeive, som kan velge mellom alle kjønn. Han tror det kan svekke fokuset på utfordringene bifile mennesker opplever.

– Jeg ble med i det skeive miljøet ganske fort etter at jeg kom ut. Jeg ville ikke la de holdningene påvirke meg og fant en veldig fin gjeng, forteller han.

STILIG: Etter at stipendiat Petter Rikheim Benoinsen fant ut at han var bifil, har han begynt å uttrykke seg mer gjennom klesstilen.

Ensom uten et fellesskap

Marie Hammergren stiller seg bak at slike holdninger kan gjøre at bifile føler seg mindre velkomne i det skeive miljøet.

– Jeg tror mange føler at de ikke kan være helt seg selv egentlig. Det er kanskje ikke helt lov å ha hele identiteten sin – bare den skeive delen. Du får lov til å feire en del av deg, men ikke hele deg, forteller hun.

Medisinstudenten trekker frem at dette kan gjøre at flere bifile ikke føler

VEI Å GÅ: Student Hammergren mener at det er en jobb som må gjøres for å anerkjenne bifile mer i samfunnet.

seg velkomne i det skeive miljøet, og at en del av poenget med å ta del i det skeive miljøet er å føle seg sett og mindre alene.

– Vi bifile føler oss ofte ikke sett, og vi står litt uten et fellesskap. Da tror jeg at man kan bli ganske ensom.

Økt hets rundt pride

Selv om levekårsundersøkelsen forteller om situasjonen for bifile nasjonalt, stiller lederen av Skeive studenter i Trondheim, Andreas Krogstad, seg skeptisk til om dette reflekterer forholdene i Trondheim.

– Jeg har ikke følelsen av at det er et stort problem i Trondheim for bifile, men det er selvfølgelig alltid noe hets generelt mot skeive, med en økning rundt pride.

Krogstad understreker imidlertid at det er vanskelig å uttale seg om undersøkelsen uten å vite de konkrete spørsmålene som ble stilt i den.

Skeive studenter jobber mest med konkrete problemer som transpersoner

møter i Trondheim og ved universitetet, ettersom det er disse studentene de får flest henvendelser fra. Krogstad oppfordrer videre å ta kontakt hvis det er noe.

– Hvis du har problemer, så er det alltid noen du kan gå til. Du kan snakke med oss, andre skeive organisasjoner eller andre skeive og spørre om hjelp, avslutter Krogstad.

Fra statistikk til handling

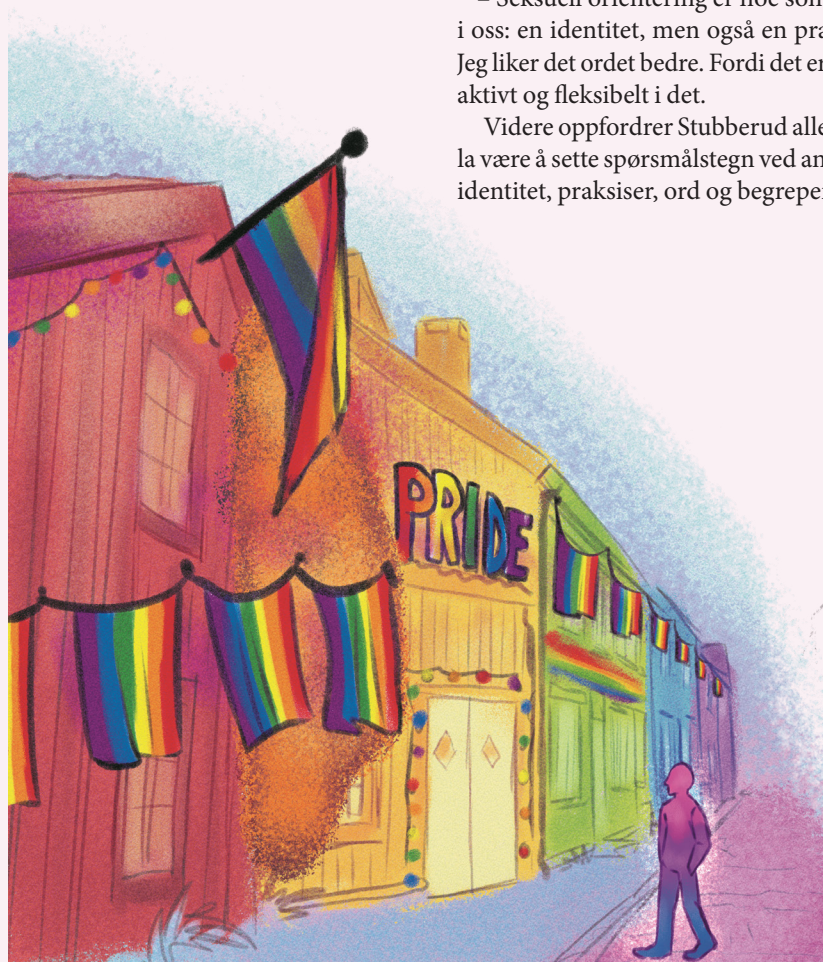
Førsteamanuensis Stubberud forteller at enkle ting som språket vårt kan være med på å få bifile til å føle seg mer sett.

– Jeg kaller meg selv for skeiv, heller enn å bruke andre begreper, for jeg liker at det er vagt. Vi slipper å plassere oss i trange båser; skeiv kan bety mange ting, man kan både være kjønnskeiv og seksualitetsskeiv — det kan bety alt!

Videre uttrykker hun at ordet «legning» i seg selv kan være klamt og føles uforanderlig. Hun fremmer heller ordet «orientering».

– Seksuell orientering er noe som bor i oss: en identitet, men også en praksis. Jeg liker det ordet bedre. Fordi det er noe aktivt og fleksibelt i det.

Videre oppfordrer Stubberud alle til å la være å sette spørsmålstegn ved andres identitet, praksiser, ord og begreper.

TRØNDERSKE TILSTANDER: Leder av Skeive studenter Trondheim, Andreas Krogstad, oppfatter ikke at miljøet er spesielt negativt mot bifile. Foto: Emma Linnéa Holm-Ross

I likhet med Stubberud mener Hammergren at språk og synliggjøring kan være viktige grep for å føle seg mer sett og forstått.

– Jeg tror det er mye man kan gjøre på et medmenneskelig plan også.

For Hammergren er det viktig å påpeke at det å snakke om bifiles særegne utfordringer ikke betyr å undergrave utfordringene til andre i det skeive miljøet.

– Vi har jo en egen identitet som har sine egne utfordringer.

Hammergren synes generell synlighet for bifile er viktig og at flere organisasjoner burde belyse de spesielle utfordringene bifile møter på.

– Vi må faktisk begynne å prate om det! Hvis ikke, så tror jeg det ikke blir så mye bedre på sikt. **UD**

Fra Broadway til Tantes hage:

– Den betyr jo egentlig alt

En amerikansk misforståelse ble starten på kallenavnet «Tante». Anne Isabel forteller om sin tid på Samfundet, i New York og om dyrene i den velkjente hagen.

TEKST: Anette Rauan og Sigrid Auno | FOTO: Tiril Sofie Røstad

I solsteken sitter Anne Isabel Udbye iført snekkerbukser, med håret samlet i en dott på hodet og et smittende smil om munnen.

Den lille hagen i Midtbyen ble nylig omtalt i den anerkjente avisen New York Times. Under Dusken får også høre historien om hvordan livet og hagen ble til.

Hun mimrer tilbake til en tid hun kategoriserer som «for kjempelenge siden».

– Det må ha vært på våren 1983 jeg ble tatt opp i Samfundets interne teater (SIT).

Anne Isabel forteller videre om sin skuespillerdebut.

– Jeg var med på barneteateret Cirkus på perrongen i UKA. Da hadde jeg aldri spilt teater før. Det var kjempeartig.

Samfundet-boblen

Hun forteller om oppturer og nedturer, som den gangen hun ramlet av scenen, og om følelsen av suksess.

– Vi hadde kanskje en litt overdreven tro på oss selv. Vi følte oss som stjerner ved å være med i revyen.

Anne Isabel ramser opp hennes UKA-medvirkning i 1983, 1985, 1987 og 1993, og beskriver perioden som kjempegøy og minnerik. Studiene ble derimot ikke prioritert i like stor grad.

NYE TIDER: Anne Isabel forteller at hun i dag føler seg gammel som en dinosaur når hun er på Samfundet.

DISKODAME: Åttitallet var en optimistisk tid, og Anne Isabel var mye på Samfundet og benyttet seg av det yrende utelivet.
Foto av private bilder

– Jeg gikk på Trondheim økonomiske høyskole (TØH), men jeg var sikkert den dårligste studenten de har hatt gjennom tidene. Jeg gikk inn i Samfundet-boblen. Der ble jeg i fire år, sikkert.

I boblen var det revy, uteliv og morsomheter, men det gjorde ikke Anne Isabel til økonom.

– Jeg sto i noen fag, men ble ikke økonom, dessverre. Økonomi var ikke noe for meg.

En diskodame

På begynnelsen av åttitallet var bybildet preget av ambisiøse unge voksne og økonomisk optimisme.

– Det hadde vært mye protest på syttitallet, men på åttitallet så kom lettheten. Det var jappeperioden. Alle gikk med stresskoffert og frakk.

Selv gikk hun for en annen åttitalls-estetikk.

– Jeg var en sånn diskodame.

Syttitallets politiske interesse dabbet av på åttitallet både i samfunnet og på Samfundet.

– Den gamle gjengen som satt på syttitallet forsvant ut. Etterpå var alt bare disko og penger.

Hennes egen opplevelse av Samfundet var heller ikke så politisk.

– Det var jo lørdagsmøtene, men jeg gikk på fredager på Samfundet; det var den store festdagen. Så dro jeg på disko på lørdagen, og på nattklubb på søndagen. Det var tre dager uteliv.

Skuespillerspire

Anne Isabel beskriver åttitallet som en rar og optimistisk tid.

– Vi hadde jo en kjempetro på fremtiden. Alle piler pekte opp. Vi var generelt litt gladere, og tok ting lettere.

På denne tiden hadde hun aldri spilt teater før, men syntes det høstes morsomt ut. Dette førte henne til et opptaksintervju med høy puls på Samfundet.

– Det var sikkert seks stykker som satt der. Det var jo kjempenervepirrende.

På Samfundets interne teater var læringskurven bratt, men etter to revyer hadde Anne Isabel staket ut livskursen: Hun skulle bli skuespiller, og dro derfor til mulighetenes land for å oppnå nettopp dét.

«I want to be a part of it: New York»

25 år gammel søkte Anne Isabel seg inn på en musikalskole i USA: AMDA, altså The American Musical and Dramatic Academy, på 72nd Street Broadway.

– Det var en ordentlig audition med videoteip og søknader.

Den gangen USA var kult og den norske kronen var sterk, ville hun dra over til det lovende landet, helt alene. Så kom hun inn på skolen.

– Jeg hadde jo bodd alene før, men ikke sånn helt alene i verden. Jeg dro jo over uten å kjenne noen – det var kjempedeilig. Det var artige år, forteller hun mimrende.

Selv om Anne Isabel hadde sunget på Samfundet tidligere og hadde en grei sangstemme var nivået på musikalskolen skyhøyt.

– De hadde skikkelige operastemmer. Det var så flaut, synes jeg; jeg følte meg som en taper.

«Tantes» opprinnelse

I tre år bodde den yrende teaterspiren på Upper West Side på Manhattan. Hun fullførte utdannelsen under det hun beskriver som «de morsomste årene i sitt liv».

Men så røk alle tilknytningene til «The Big Apple».

– Visumet gikk ut, og så hadde jeg ikke penger og like etter ble det slutt med den amerikanske kjæresten – da måtte jeg hjem. Så åpnet jeg butikken Tante Isabel. «Tante»-navnet stammer fra en komisk misforståelse etter hennes tid i statene, og har blitt med henne resten av livet.

– Da jeg bodde i USA hadde jeg aksent, og derfor fikk jeg heller ikke noen roller.

Anne Isabel forteller om en iboende «trønderengelsk» som også kunne føre til komiske misforståelser.

– Da jeg sa Anne Isabel så trodde folk at jeg sa «Aunt Isabel», så folk kalte meg Tante Isabel. Da tenkte jeg at hvis jeg noen gang skal starte noe, så skal det hete Tante Isabel.

«AUNT» ISABEL: Navnet «Tante» kommer fra en misforståelse om at Anne Isabel het «Aunt» Isabel.

En tullete industri

Vel hjemme i Norge åpnet altså «Tante Isabel» vintagebutikken med samme navn for å tjene penger til å kunne dra tilbake til USA.

– Men det skjedde jo ikke, fordi jeg traff en mann og fikk fire barn. Så endte det med at jeg hadde butikken i 26 år.

Skuespillerdrømmen fra hennes tid på Samfundet ble dermed ikke helt som hun hadde tenkt.

– Jeg dro jo til USA da jeg var 25, og allerede da begynte de å snakke om at du skal se ut som du er 18. Det var teit og veldig irriterende. Jeg tror ikke det er noe bedre i dag.

Hun beskriver industrien som hard og utfordrende.

– Du må være flink til å ta regi, så det egnet meg veldig dårlig.

Anne Isabel trakk seg dermed mer og mer vekk fra skuespillerkarrieren. Et mantra virker å være en gjenganger i hennes liv:

– Jeg gidder ikke at folk skal fortelle meg hva jeg skal gjøre.

Skuespillerdrømmen startet på Samfundet, men det at livet tok en annen retning virker Anne Isabel tilfreds med.

– Jeg angrer ikke på at jeg ikke ble skuespiller, for det var jo et veldig bevisst valg.

Tilbudet var der, men da hadde hun allerede to barn og et ekteskap med en skuespiller, så det ble ikke sånn.

EKSLUSIVT: Tantes hage er kun åpen på søndager.

– Jeg fant ut at jeg ikke gadd å ha barnevakt hver kveld. Det er et hardt yrke. Så det ble med bruktbutikken.

Årene fløy forbi, og plutselig sitter den 62 år gamle damen i hagen som hun nå deler med bakstglade trøndere på søndagene.

Veien til kaféhagen har derimot ikke bare vært enkel.

Sykdom ble starten

For rundt fem år siden møtte jeg vegg. Jeg fikk leddgikt, og ble delvis ufør.

Anne Isabel greide ikke å sitte helt i ro til tross for sykdommen.

– Da fant jeg ut at jeg måtte starte Tantes hage. Så nå skal jeg aldri jobbe mer enn én dag i uka.

Både huset og hagen er godt kjent for «Tante» Isabel, da det var der hun trådte sine barnesko. Med en tomt på to mål er det nok å ta tak i.

– Det er mye å holde på med her, og nå gjør jeg det jeg har lyst til å gjøre.

Hun korrigerer seg selv:

– Det har jeg egentlig alltid gjort, men det har aldri vært noen vanlig jobb.

Hagen har blitt et møtested for en stor del av Trondheims innbyggere. Den grønne oasen tiltrekker seg folk i alle aldre.

– Det er så kult. Det var jo egentlig det jeg drømte om.

Det blir ofte lange køer inn til hagen når det er søndag og solskinnsdag, selv om hun ikke reklamerer for stedet.

Et grønt pust i asfaltjungelen

Anne Isabel er opptatt av at man skal bevare uteplasser og natur.

– Vi må passe på miljøet, matjorden og de grønne lungene. Alle de tingene som omgir oss. At ikke alt blir asfaltjungel.

Tantes hage er det motsatte av en asfaltjungel, og man føler fort på en ro når man er omringet av alle plantene og dyrene.

– Jeg tror at man blir lettere deprimerert når man ikke har grønne lunger eller uteplasser.

Kanskje man til og med tar bedre vare på hverandre om man er omringet av natur. Hagen er også et møtested for

STUEGRIS: Lilli Marlene nyter godt av restebaksten fra den søndagsåpne kaféen. Hun er også en av beboerne i huset.

FRITT VILLT: Både planter og dyr får leve fritt i hagen.

BLÅMANN: Påfuglen Blåmann tusler ofte rundt i Trondheim sentrum. Han finner alltid veien hjem i løpet av kvelden.

hele økosystemet, og er fylt med insekter, fugler og andre dyr.

– Jeg tror kanskje man blir snillere av å ha litt natur rundt seg. Man tenker mer på dyrene og hele kretsløpet.

Hagen og huset er barndomshjemmet til Anne Isabel. Det ligger mye kjærlighet bak gjerdet og i hagen, og dét betyr mye for «Tante».

– Den betyr jo egentlig alt. Jeg kommer fra en gartnerfamilie.

Å komme fra en familie med grønne fingre er noe som har fulgt henne hele livet. Det er også et yrende dyreliv i hagen: alt fra hund og katt til gris, høner og påfugl.

– Det er morsomt at de velger å være her. Det er veldig koselig at de ikke stikker av, og alltid kommer hjem igjen.

Ta vare på hverandre

For Anne Isabel var åttitallet og studietiden en avslappet og morsom tilværelse som hun kan tenke tilbake på med gode minner. Dette er noe hun synes er en

motsetning til i dag, hvor studietiden fylles av flere bekymringer enn før.

– Jeg tror at når du er student, så må du leve livet. Det er veldig mange ting å bekymre seg for, og jeg tror det er mye mer å bekymre seg for nå enn det var da.

Den bekymringsfrie holdningen har hun tatt med videre i livet, og det er kanskje dét som har ført til at hun har endt opp slik hun har gjort.

– Jeg føler at nå er det tid til å nyte akkurat det livet her. Det er litt trist at livet går så fort. Jeg tenker: «Hvor blir årene av?»

Til slutt kommer hun med tips til studenter her i Trondheim, fra en inspirerende dame i en avslappende hage:

– Ikke vær skjodesløs, men husk å tenke at ting går bra; selv om dét kan være vanskelig å tenke, slik verden ser ut i dag. Og så man må prøve å kose seg og ta vare på hverandre. **UD**

FREDELIG: Det er lett å finne roen blant et hav av planter.

FOTOKONKURRANSE

i Under Dusken

TEMA: MEKTIG

Det å være mektig kan bety så mangt. Kanskje er man nylig valgt inn på Stortinget, har tatt på seg et lederverv eller gått i parade eller protest. Uansett hva eller hvem dere tenker på som mektig vil vi se bilder av det!

Formelle krav:

Format: JPEG

Frist: 5.oktober 2025

Kun ett bilde per person.

Bidrag sendes til: fotoredaktor@studentmediene.no

TEKST: Sema Altaie | FOTO: Annlaug Marie Evjenth Sørhaug | ILLUSTRASJON: Alexander Barstad

Hobby som ikke brenner lommeboken

Midt i byen står en gammel brygge som huser et av Trondheims mest rimelige kulturtilbud for unge.

Dempet korsang og svak, rytmask dunking fra dansetreninger lyder gjennom veggene så snart man kommer inn på Isak kultursenter. Her er det liv.

– Velkommen til oss, sier Kine Ain Limstrand med et bredt smil, og viser vei til skaperloftet, kunstavdelingen på Isak.

Limstrand er koordinator for kunst- og designverkstedet, og gir stolt en omvisning av lokalene som sammen danner skaperloftet. Velutstyrte syrom, maleverksted, keramikksaler og et grafikkhjørne med vinyltrykker inviterer kreative sjeler inn.

– Jeg havnet på Isak tilfeldig i 2017. Her kunne jeg bruke min bakgrunn som kunst- og håndverkslærer til å starte opp et kunsttilbud, forteller Limstrand.

Siden da har hun jobbet iherdig for at unge som driver med kunst eller ønsker å teste ut en ny hobby skal ha et sted å være. Når Limstrand er på jobb er hun parat til å hjelpe med alle slags kreative prosjekter.

– Jeg pleier å si: «Bare rop på Kine, så kommer jeg».

– Får gåsehud

På kultursenteret Isak er målgruppen unge mellom 16 og 25 år. Man kan benytte seg av alle kulturtilbudene som finnes på huset for den nette sum av null, niks og nada; her er nemlig alt gratis.

– Av og til får jeg gåsehud når jeg tenker på hvor godt dette tilbudet er, sier en entusiastisk Limstrand.

I åpningstiden kan man boltre seg i timesvis med det man skulle ønske, men på én betingelse.

TERAPEUTISK: Med en klump leire i hendene har man nok å drive med de neste timene.

– Det eneste kriteriet er at man sitter her og jobber, og ikke stikker av med utstyret. Alt man lager ferdig, får man ta med seg hjem.

Med andre ord: Gode nyheter for en fattig student som ikke har råd til en personlig symaskin eller keramikkovn. Isak er en del av kulturenheten i kommunen. Med midler derfra er skaperloftet stadig i vekst.

– Vi har blant annet fått en ny keramikkovn, og før sommeren fikk vi dreieskiver på plass, sier hun.

Jo mer skaperloftet brukes, dess større er sjansen for at det dukker opp nye akrylfarger eller spennende stoffer i tekstilhyllen. Man er også velkommen til å legge igjen ønsker på handlelisten til Limstrand når hun skal gjøre innkjøp.

– Det er ungdom og unge voksne som former huset.

Chilenske cowboyer

Foran et digert lerrett på maleverkstedet sitter 21 år gamle Natanael Munoz med musikk i ørene og penselen i hånden.

– Familien min er fra Chile, så motivet er en representasjon av de chilenske bøndene faren min har fortalt meg om, sier Munoz.

Han er oppvokst i Trondheim, og har brukt kunstavdelingen på Isak av og på i de siste tre årene – aller helst for å male.

– De fleste som er fra byen har hørt om huset. Det er vanlig at man kommer på besøk hit med skolen, men det er veldig lett å glemme at det finnes i etterkant. Munoz hilser og småprater med en annen som kommer inn i rommet for å jobbe på sitt kunstprosjekt. Veien er kort for å stifte nye bekjenskaper innenfor skaperloftets halvskjeve, men sjarmerende vegger.

– Det er blant annet mange ukrainere som har funnet frem hit. Jeg tror det er veldig godt og viktig for dem å ha mulighet til å komme og bli kjent med folk, sier Munoz.

At stemningen blant leirklumpene og malerkostene er ypperlig grobunn for nye vennskap, kan Kine Ain Limstrand også skrive under på.

– Jeg har sett flere ganger at folk kommer hit alene, men drar sammen med noen andre, sier hun.

INSPIRERT AV RØTTENE: Natanel Munoz jobber med detaljene på et maleri av en tradisjonell chilensk bonde.

ENGASJERT: Kunstkoordinator på Isak, Kine Ain Limstrand, forteller ivrig om jobben som ligger bak skaperloftet.

Keramikkboom

Blant aktivitetene på skaperloftet, er det definitivt keramikken som har størst pågang fra besøkende.

– Vi startet opp keramikkavdelingen i 2023, og siden da har jeg holdt kurs for over 2500 stykker, forteller Limstrand.

For å kunne lage keramikk her må man nemlig melde seg på et av de ukentlige kursene til Limstrand, og skaffe seg et såkalt «keramikksertifikat».

– I tillegg må man ha eget kurs for å bruke dreieskivene. Deretter kan man booke seg en time når man vil dreie. Ellers kan man stikke innom resten av skaperloftet uten avtale.

De fullstappede hyllene med glaserte kopper og håndmodellerte figurer er levende bevis på at interessen er stor. Til tross for at keramikketerspørselen har eksplodert, har Limstrand unngått tilsvarende eksplosjoner i keramikkovnen.

– Dersom man ikke sørger for å få ut luftboblene i leiren før den brennes, kan den sprekke i ovnen og knuse resten av det som brennes. Heldigvis har vi unngått det.

De andre tilbudene kan brukes uten sertifikat, men det holdes også jevnlig kurs i vinyltrykking, søm og ulike maleteknikker.

HÅNDLAGET: Skåler og kopper som har vært i sin første av to runder i keramikkovnen.

Superbrukere og superromantikere

Til tross for at Isak fortsatt fremstår som en uoppdaget perle blant studentmassen, dukker det titt og ofte opp studenter på keramikkursene.

– Mange synes det er avslappende å være her. Det er en ro som man ellers ikke finner i en travel studenthverdag, forteller Limstrand.

Flere av kursdeltakerne er blitt bitt av basillen, og er etter hvert ikke langt unna å flytte inn på skaperloftet.

– Vi har noen gjengangere. De starter i én ende av huset, og har på kort tid vært innom alt vi har her. Superbrukere kaller vi dem, sier Limstrand.

Det er en hovedvekt av jenter som benytter seg av kunsttilbudene, men opp igjennom årene har også stadig flere gutter funnet veien til toppen av den gamle bryggen.

– Innimellom ser man også kjærestepar som kommer sammen på date, så her er det fullt mulig å gjenskape keramikkrelaterte filmscener, tipser Limstrand. **UD**

KOM OG HENT: Ferdigglaserte keramikkverk som kan tas med hjem.

Keramikk 101

Sitter du rådvill med en leirklump foran deg? Slik forvandler du den til en kopp

- 1 Få ut luftboblene. Kna og deis leirklumpen i bordet. Dette er tidspunktet for å kanalisere all indre frustrasjon, og la leiren få lide.
 - 2 Kjevle ut leiren til den er omtrent like tykk som tommelfingeren din.
 - 3 Bruk en rund form til å skjære ut en sirkel. Dette er bunnen av koppen.
 - 4 Kjevle leiren igjen, og skjær ut et rektangel. Dette skal bli koppens vegg.
 - 5 Bruk en tannkost eller en kniv til å lage spor langs kanten av bunnen, og den kanten på rektangelet som skal festes til bunnen.
 - 6 Dypp en pensel med slikker – også kjent som leirelim – og påfør limet over sporene før du setter sammen bunnen med veggen.
 - 7 Jobb sammen elementene med et leireverktøy eller fingrene til du ikke ser sprekker lenger.
 - 8 Bruk samme teknikk til å feste sammen endene av veggen.
 - 9 Form en hank til koppen, og fest den til en av sidene med bruk av tannkost og slikker.
 - 10 Bruk en fuktig svamp dersom leiren blir tørr og sprekker opp.
- Vips, har du fått en ny favorittkopp som er klar til å tørke, før den kan males, brennes og glaseres.

Nordmenn på Snapchat: Frempå eller bakpå

Norge er ledende på mange områder, men det virker som om vi er alene om å henge på Snapchat.

TEKST: Johanne Stokland og Ester Wennemo Sandbekken
ILLUSTRASJON: Hanna Jeanette Bjørkhaug
FOTO: Tiril Sofie Røstad, Ingve Aleksander Hetland og Kajo Bjørkaa De Riz

Drar man ut av Norge, finner man raskt ut at de færreste bruker Snapchat. Ifølge en artikkel Statistisk sentralbyrå publiserte i april, er appen den nest mest brukte sosiale medier-appen i Norge, kun slått av Facebook.

Tyske Hanna Kissener tar en doktorgrad i biologi ved NTNU, og kom til Norge for halvannet år siden.

– Jeg var sjokkert da jeg fant ut hvor mange som enda bruker Snapchat i Norge. Jeg slettet det for flere år siden.

I andre land – for eksempel Storbritannia og Tyskland – blir Instagram og Whatsapp flittig brukt, mens Snapchat havner lengre nede på listen. Hvordan kan forskjellen på appens popularitet være så stor mellom land?

SLETTET: Kissener forteller at appen hovedsakelig brukes av tenåringer hjemme i Tyskland.

App for bestemor og barnebarn

Kissener forteller at det som regel er de mellom 14 og 20 år som bruker appen i Tyskland.

– Derfor ble jeg overrasket da jeg fant ut at en venn av meg har en familiegruppe på Snap, og at han bruker den ofte, sier doktorgradsstudenten.

Sosionomstudenten Helene Weiby Engelund er en av nordmennene som bruker Snapchat som hovedapp for kommunikasjon.

– Jeg tipper at jeg bruker fem timer på Snapchat hver dag, forteller Engelund.

Hun bruker blant annet appen til å kommunisere med familiemedlemmer i alle aldre, og får en ukentlig «god helg»-melding fra bestemoren.

– Det er det første jeg sjekker når jeg våkner, og det siste når jeg legger meg

Sosionomstudenten opplever Snapchat som uforpliktende og avslappet, og deler at en vanlig melding fremstår alvorlig i forhold.

– Folk deler ikke like ekte innhold på for eksempel Instagram, forteller hun.

Engelund bruker også nyhetskanalers Snapchat-story som sin primære kilde til nyheter, i tillegg til å følge med på populære profiler.

– Da har man muligheten til å få liveoppdateringer på for eksempel influenser Hanna-Martine Slåttland Ballers fødsel, forteller hun.

Sosionomstudenten opplever Snapchat som den best egnede plattformen for personlig deling av livets hendelser.

– Jeg synes «Snap» er gull, og det er egentlig ikke noe annet som kan måle seg med det. Det er det første jeg sjekker når jeg våkner, og det siste før jeg legger meg.

DEN BESTE APPEN: Engelund mener ingen andre apper kan måle seg med Snapchat. Foto: Privat

Den unike norske Snapchat-kulturen

Kissener og Engelund har begge teorier om hvorfor Snapchat-kulturen står mye sterkere i Norge enn i andre land.

– Jeg tror det kan ha noe å gjøre med at avstandene er så store i Norge, så appen er en enkel måte å oppdatere venner og familie på hva som skjer i livet ditt, forklarer Kissener.

Engelund ser også på appen som mer lavterskel enn andre sosiale medier-apper.

– Jeg tror at nordmenn bruker appen mer enn andre fordi vi liker å være tettere på hverandre og vise mer av den ekte siden ved oss.

– Hva tenker du da om at vi foretrekker å være ærlige på en app heller enn ansikt til ansikt?

– Nei, det har jeg ikke tenkt på. Vi er jo mer innesluttete på gaten i Norge enn i andre land, sier sosionomstudenten.

Best eller verst for kommunikasjon

Kissener har hatt Snapchat før, men endte med å slette appen.

– På et tidspunkt blir det litt upraktisk at alle meldingene og bildene forsvinner for alltid.

Engelund ser også ulemper med appen slik den var før det ble mulig å lagre meldinger.

– Jeg husker jo at det var den appen mobberne brukte, for der kunne man sørge for at mobbeofferet fikk vite det man ville si samtidig som at bevisene forsvant like etter.

Sosionomstudenten fikk seg Snapchat så fort hun ble gammel nok, og får stadig opp gamle minner.

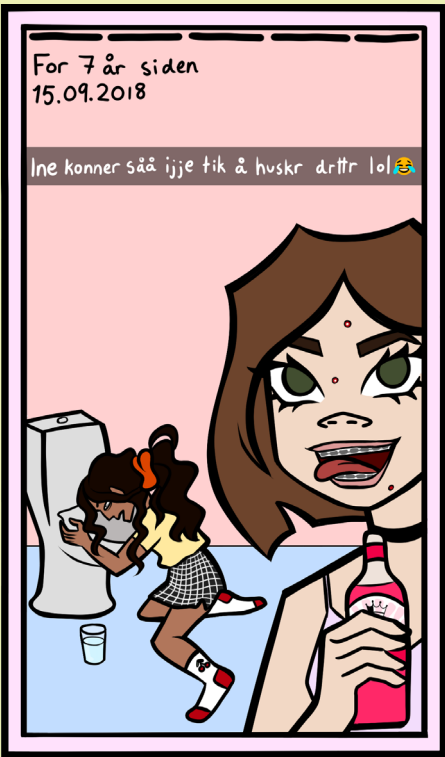
– Man gjør mye dumt når man er ung. Det er videoer jeg tenker jeg ikke hadde trengt å ha av meg selv, for eksempel fra da jeg begynte å drikke.

Derfor syns hun det er en god idé å heve aldersgrensen for å bruke appen.

– Når frontallappen er noe mer utviklet, er Snapchat den beste måten å kommunisere med kjente og kjære på, forteller Weiby Engelund.

Spørsmålet forblir om Norge henger bak eller ligger foran som det eneste landet som fremdeles bruker Snapchat.

– Sånn jeg ser på det, kan man bare bruke Whatsapp istedenfor, avslutter Kissener. **UD**

En kjærlighetserklæring til hyttekost

Ullsokker, frisk fjellluft og en gryte med real norsk husmannskost vil gjøre at både kropp og sjel finner ro.

TEKST: Mathea Alten-Ronæss | FOTO: Tuva Ambjørseiet
ILLUSTRASJON: Hanna Jeanette Bjørkhaug

Nå nærmer høsten seg med stormskritt, og hva er vel bedre enn en hyttetur i frisk fjellluft, med fyr i peisen mens vinden ulmer stille utenfor? Inne samles man rundt bordet med ullsokker på føttene, og en kropp som er deilig sliten etter dagens fjelltur. Man merker at magen rumler, og kjenner duften av gryta som står og putrer på kjøkkenet, som lover ekte hyttestemning.

Kortstokken har allerede blitt tatt i bruk, og praten og latteren sitter løst mens mørket sakte senker seg utenfor vinduene. Stearinlysene er tent, bordet blir dekket med dype asjetter og fra kjøkkenet hører man et utrop man har gledet seg til å høre. «Nå kan alle sette seg rundt bordet!»

Alle skviser seg sammen rundt bordet, og ut kommer en stor kjele med deilige dufter. Ved den første biten merkes det hvor sulten man egentlig er, men her vil det ikke være en sulten stillhet rundt bordet. Samtalene flyter, latteren vokser, og runden med dagens høydepunkt begynner. Til slutt innser man at maten smaker himmelsk ikke bare fordi kokken har gjort en god jobb, men fordi det gode selskapet rundt bordet er den hemmelige ingrediensen.

HØSTLANDSKAP: Frisk luft og flotte farger er en uslåelig kombinasjon.

RYKENDE VARM: Dette er mat for den kalde høsten.

LYS LAPSKAUS

DETTE TRENGER DU TIL 12 PORSJONER:

- ♥ 1 kg lettsalten svinekjøtt
- ♥ 1 pakke kjøttpølse, (900 g, ikke skinnfri)
- ♥ 2,5 kg poteter
- ♥ 600 g kålrot
- ♥ 600 g gulrot
- ♥ 300 g sellerirot
1 purre
- ♥ Salt og pepper
- ♥ Flatbrød
- ♥ Smør (kan sløyves)

SLIK GJØR DU:

1. Start med å legge svinekjøttet i en stor kjele med vann slik at kjøttet blir dekket og kok opp.
2. Skru ned varmen, og la kjøttet trekke på lav temperatur i 45 minutter.
3. Mens kjøttet trekker kan grønnsakene og pølsene bli kuttet i terninger.
4. Ta kjøttet ut av vannet, og kutt det i terninger.
5. Legg alt oppe i kjelen igjen og hell over tilstrekkelig med kokende vann slik at alt er dekket.
6. Kok videre i omtrent 30 minutter, eller til potene er møre.
7. Smak til med salt og pepper.
8. Gi beskjed om at alle kan sette seg rundt bordet, og server med flatbrød og smør.

TRADISJONSRIKT: Dette er mat bestemoren din hadde blitt stolt om du hadde servert.

Gi ilden nytt liv

Bålforbudet er opphevet. I den anledning har vi samlet en rekke tips – både til hvordan du kan tenne og hva du kan brenne.

TEKST: Julie Sollie Husby, Sindre Strøm og Emma Mathea Børsting Andersson
FOTO: Tuva Ambjørseiet
ILLUSTRASJON: Lara Haugland

Bål har ikke alltid bare vært fryd, gammen og askebelagte grillpølser. Helt siden våre forfedre vandret bukseløse omkring på savannen, har bålet blitt anerkjent for sine utallige funksjoner; det har jaget bort onde ånder, holdt oss varme og samlet oss i sosiale lag.

Den 15. september er en gledens dag for mange: Bålforbudet heves, og det blir dermed lov å tenne bål i skog, fjell og utmark. I den anledning har vi samlet et par tips til hva du kan finne på rundt bålet.

Måltid over levende ild

Her er det bare fantasien som setter grenser. Grillpølsen er en klassiker, som også kan løftes med alskens tilbehør. Kanskje serverer du den snurret inn i et nystekt pinnebrød, eller ved siden av en aluminiumsinnpakket potet du har kastet inn i flammene.

Restene av pinnebrøddeigen kan etter herremåltidet bli til en alternativ kanelsnurr. Da er det bare å dynke deigen i smør, sukker og kanel, og deretter snurre den lett rundt en pinne.

Er du av typen som liker varm banan og sjokolade, kan du la dette godgjøre seg i litt folie blant glørne – en omstridt kombinasjon som like fullt er verdt å prøve.

Et optimalt sted for meditasjon

Bålet er den perfekte meditasjonspartner i en stressende hverdag fylt med skole, mas og kjas. Her kan du sitte i egne tanker mens du nyter skogens ro og flammens knitring.

Er dere ekstra lure, så vandrer dere til et sted uten dekning. Uten mulighet for kontakt med omverden kan ikke professorer mase på sene innleveringer eller manglende arbeidskrav. Ute av syne, ute av sinn.

Fortell en skummel historie

Hvis du har behov for et kreativt utløp, er bålet et ypperlig sted for å teste ut dine mest grusomme noveller. Har du en forfatterspire i magen, er det på tide å slippe den fri.

Vi søker blod, gørr og gjerne en venn som gjemmer seg i skoggrensen frem til fortellingens klimaks. Her bør målet være at minst én av turkameratene dine tisser på seg.

Planlegg godt, sørg for å avtale et tydelig hint med en alliert skremmer og be alle om å pakke ekstra truser.

La dine skjulte talenter skinne

Hvis du er et musikalsk geni – eller i alle fall en ivrig nachspielmusikant – kan det være en idé å ta med et instrument neste gang du skal på skogstur.

Finn din indre trubadur uten forstyrrelser fra naboer, romkamerater eller foreldre, og sett i gang en aldri så liten allsang med kjente og kjære. Det blir garantert god stemning, i tillegg til en gyllen mulighet for å vise dine skjulte talenter.

Bli en heks for en aften

Som nevnt har bål blitt brukt til ritualer siden tidenes morgen. Denne tradisjonen kan gjenopplives: Kle deg i din fineste kjortel, ta av skoene og dans rundt bålet med dine nærmeste venner. Kast forbannelser eller manifester deg til rikdom inn i nattens seneste timer.

I det store og det hele er bålet en atmosfære i seg selv. Man sitter tett, spiser godt og får litt etterlengtet tid i naturen. Så sank inn noen pinner, fyr løs og husk at det viktigste med bålet er å kose seg.

Slik tenner du et bål

Samling blir din nye livsstil

Fyll en lynlåspose med lo fra lofilteret på tørketrommelen din. Fyll en annen med en lighter eller en eske med fyrstikker.

Kanaliser din indre sanker

Når du entrer ødemarka, gjelder det å finne brennbart materiale. Nå er never din beste venn. Se også etter døde trær. Disse har ofte mange små, tørre kvister som du kan ta med deg – de er verdt sin vekt i gull.

Unngå tørt underlag

Nå kommer vi til den viktigste delen: Ikke tenn bålet på tørr, bar bakke. Når du har fått fyr på bålet er du ansvarlig for å følge med hele tiden så det ikke sprer seg.

Bygg i vei

Se for deg at du bygger et Jenga-tårn av tørt, brennbart materiale. Dette sørger for god lufting, som igjen skaper et godt fundament å bygge videre på. Sørg for at du får god fyr her.

La det vokse seg stort

Når du har fått god fyr kan du begynne å legge på større og større kvister. Da gjenstår bare sjarmøretappen: å holde liv i ditt åndsverk. Varmekilden er i gang og nå har du også mulighet til å tørke eventuell fuktig materiale ved siden av bålet før du legger det på.

Generelle tips

Ha med deg en ekstra kubbe eller to i sekken. God, tørr ved kan være vanskelig å oppdrive når kulden for alvor sniker seg innpå. Om du har fuktige kubber bør du ikke legge disse på bålet før du har fått skikkelig god fyr.

BÅLKOS: Selv om det er mye man kan finne på rundt bålet, er kosen det absolutt viktigste å fokusere på.

RØDT KORT OG GULLBALL

RØDT KORT

Den stadig voksende bølgen av forakt mot transpersoner har fått fotfeste også under VM i friidrett. Dette gjorde at Norges idrettsforbund ble bedt om å bryte loven ved å genteste utøverne.

Da burde svaret vært enkelt: nei.

NIF svarte derimot ja, men la oss heller gjøre det i Japan.

Å **kjønnteste med** gentesting er ulovlig i Norge. Dessuten er det en helt idiotisk praksis som er basert på en ubegrunnet frykt om at noen vil gjennomgå en svært omfattende biologisk og sosial endring for å komme på femteplass i et nasjonalt mesterskap.

Men norske **utøvere** fikk ikke lov til å delta i VM med mindre de utsatte seg for en kjønntest. Amalie Iuel har et to år gammelt, vandrende bevis på at hun har en livmor, men det hjelper ikke.

Her burde NIF ha stått på sitt, sagt at dette er ulovlig i deres land og at de ikke kom til å bøye seg foren tydelig diskriminerende praksis.

Å **finne et smutthull** viser bare hvilken av disse to reglene de synes er viktigst å overholde, og valget er skammelig.

GULLBALL

Kreft er noe **fordømt** herk, og det finnes vel knapt tre ord som kan snu om på livet like mye som «du har kreft» kan.

Camilla Herrem hadde nettopp blitt europamester i håndball for n-te gang, og det skulle egentlig bare være fryd og gammen.

Men så bestemte urettferdigheten seg for å vende sitt blikk mot henne, og ut av ingensteds ble alt snudd på hodet.

En skulle trodd at det da ville være slutten på karrieren for håndballspilleren som nettopp hadde bikket 38 år.

Men hverken **brystkreft** eller cellegift skulle stoppe Norges lynraske kantspiller, og bare noen måneder etter diagnosen stilte hun til seriestart for Sola håndballklubb.

Her **herjet hun**, og foruten å ha mistet den karakteristiske hestehalen var det lite som tydet på at sykdommen har stagget hennes vilje, pågangsmot eller sportslige evne.

All **heder til Herrem** som står fram som en forkjemper og et forbilde – både fordi hun kjemper, men fordi hun viser åpenhet. All lykke videre, og måtte karrieren vare lenge.

TEKST: Kristoffer Ramsøy Fredriksen
ILLUSTRASJON: Lara Haugland

Et normalt liv med en unik livsstil

PERSONLIG: Partnerne David, Sindre og Kris (fra venstre) slipper oss inn i intime øyeblikk i den nye dokumentaren *Tre fedre*. Foto: Indie film

Tre fedre slipper oss inn i en hverdag med prøverørsbefruktning, hormonbehandling og en ukonvensjonell familiedynamikk – likevel føles det helt vanlig.

TEKST: Felix Jensen og Emma Mathea Børsting Andersson

Med premiere under Trondheim pride har *Tre fedre* etablert seg som en skeiv hjørnestein i den norske filmhøsten. Filmen er en dokumentar regissert av Even Benestad og August Hanssen. Den portretterer en litt annerledes familiedynamikk, hvor Kris, Sindre og David navigerer en graviditet og gir oss innsyn i deres reise til å bli foreldre. Det som først virker som en film om polyamori viser seg fort å handle om mye mer. Det er en kritikk av systemer, og vi blir kjent med flere problemer innen transpersoners helsetilbud og rettigheter.

Filmen er en særs intim dokumentar hvor Kris bærer fram trioens første barn gjennom prøverørsbefruktning. Alt i graviditeten deles og vises åpent – fra ultralyd til fødestuen. Kris deler frykten for å måtte ta keisersnitt, snakker om

ubehaget ved å føle seg kvinnelig og slipper oss inn på sykehuset når han er på sitt mest sårbare. Men alle disse begivenhetene er bare deler av historien – det virkelig fine med dokumentaren viser seg å være det hverdagslige.

I rolige scener og stille øyeblikk blir vi kjent med filmens tre portretter. Vi ser dem som trio og i par og, som de selv sier, fungerer de rett og slett best som tre. Dette blir også tydelig for tilskuerne i løpet av filmen. De blir vist sammen, men også to og to: som Sindre og Kris på fisketur eller David og Sindre som spiser pizza uten sin gravide mann. Det er en dynamikk som tydelig endrer seg i det øyeblikket én av dem forsvinner, men samtidig føles det helt naturlig – som et hvilket som helst annet forhold.

Disse lyspunktene må dessverre tidvis vike for en rekke nedturer og såre øyeblikk. Ett av de vondeste punktene i filmen dukker opp når Kris forteller om tvangskastreringen han gikk gjennom for å få mannlig personnummer. Bildene som brukes i dramatiseringen av dette minner vagt om «body horror» og vekker et sterkt ubehag. Man får kjenne litt på den manglende selvbestemmelsen over egen kropp som Kris fortsatt sliter med den dag i dag.

I andre tilbakeblikk føles rekonstruksjonsbildene merkelige og noe mal-

plasserte. Et eksempel er når Kris forteller positivt om opplevelsen av å komme ut som trans til sin mor – en hyggelig historie som fortelles mens kontrasterende bilder vises på skjermen. Dette fører til en slags gnisning mellom hva man hører og ser, som resulterer i at man som seer ikke helt vet hva man skal føle på.

Vi får også innblikk i samtaler som handler om rollen tro og religion skal spille i oppdragelsen til barnet. Blant annet diskuterer de hvorvidt de skal lese Bibelen på sengekanten og om barnet skal døpes i kirken. På tross av ulike perspektiver i disse sakene, faller det seg en enighet overraskende smidig. Det flyter en gjensidig respekt mellom dem, og det er tydelig at de tar hensyn når dâp viser seg å være en hjertesak for Kris.

Tre fedre serverer oss en vakker og ekte portrettering av en noe fremmed livsstil. De tabubelagte temaene blir så blottlagt at det er umulig å ikke oppdage menneskene bak. Kris, David og Sindre slipper oss helt inn og avdekker seg fullstendig i denne dokumentaren. Vi følger dem gjennom motgang, seier og sorg, og vi knytter oss til dem fra kinosetene. For gjennom alt det vonde livet byr på, står de fortsatt sammen – tre fedre, én datter og masse, masse kjærlighet.

PÅ FØDESTUEN: Tre nybakte fedre ser stolt ned på sin nyfødte datter. Foto: Indie film

EN TYDELIG POLITISK UKEREVY

Forfatterne av årets UKerevy vil spre et ordentlig budskap om hva som skjer i verden akkurat nå.

TEKST: Leif Henrik Hansen Høøen

ILLUSTRASJON: Eugen Johnsen

FOTO: Kajo Bjørkaa De Riz

ALLE FØLELSENE: Deinboll vil at publikum skal le, gråte, bli sinte og glade.

Den tradisjonsrike UKerevyen har blitt satt opp siden 1917 og er for mange høydepunktet av studentfestivalen UKA. Årets revy er skrevet av et forfatterkollegium ledet av Birte Deinboll. Hun studerer profesjonsstudium i psykologi, og har sammen med sju andre jobbet i over et år med å skrive revyen.

– Revyen i år er veldig annerledes fra de tidligere UKerevyene. Vi har tenkt veldig mye på hele verdenssamfunnet. Det er så mye som skjer, og vi kan ikke skrive en revy uten å ta tak i det, forteller hun.

Deinboll mener at UKerevyen de siste årene har vært svært fokusert på livet i Trondheim og på Studentersamfundet. For henne og resten av forfatterne var det en selvfølge at de skulle bevege seg ut av Trondheim og også få inn verdensperspektivet.

– Det hadde jo vært et tydelig standpunkt å ikke gjøre det; det hadde vært veldig feigt.

Inspirert av Met-gallaen og Eurovision

Deinboll forteller at de har diskutert mye rundt hva de synes kjennetegner tiden akkurat nå og hva de må si noe om. Årets revy vil derfor inneholde skjetser som drar inn både USA, Russland, Ukraina og Gaza.

I tillegg vil de ta opp temaer som fremveksten av høyreekstreme holdninger, polarisering mellom kjønnene og kunstig intelligens.

– Samtidig har vi ikke hatt lyst til å lage en revy som skal være trist. Så vi har prøvd å se på den siden som er fin, og trekke ut det humoristiske og absurde ved det. For det er jo fortsatt mye fint å ta tak i.

– Hva tenker du på da?

– Det er vel det at empati og altruisme blir motsatsen til alt som skjer i verden. Og det finnes jo heldigvis fortsatt. Samtidig er det så mange interessante sider ved akkurat dét. Når man bor i et rikt land som Norge og har det bra

her, så kan jo altruismen og empatien man viser noen ganger nesten bli litt nedlatende.

Deinboll trekker frem Met-gallaen som noe forfatterkollegiet har latt seg inspirere av.

– Det er jo egentlig et veldedighetsarrangement, og så går folk rundt med kostymer til flere hundre tusen kroner. Det synes vi er spennende å utforske.

Andre inspirasjonskilder har vært veldelighetssanger som «Do They Know It's Christmas?» og «We Are The World», i tillegg til Eurovision.

– Det vi lot oss inspirere av med Eurovision er at det er et smilende og glamorøst show som insisterer på å ikke være politisk. Egentlig er det jo et blodpolitisk arrangement der alle landene stemmer taktisk for å opprettholde relasjonene til hverandre.

Politisk ukorrekt, men ikke uten respekt

Når man sitter i de røde stolene i Storsalen på Studentersamfundet for å se UKerevyen, er det mange i publikum

Det går an å være politisk ukorrekt uten å være respektløs.

som er kledd i dress og kjole. Deinboll forteller at de vil bruke dette som et virkemiddel.

– Vi har lyst til at folk skal føle at de er en del av et veldelighetsarrangement som foregår på scenen.

Det viktigste når man skal lage humor av såre temaer er at man sparker riktig vei, mener Deinboll.

– Man skal ikke sparke nedover. Du må gjøre det tydelig hvem du er på lag med og hvem du gjør narr av. Det går an å være politisk ukorrekt uten å være respektløs. Det finnes jo en grense der, men jeg har stolt på mitt indre kompass og håper at folk er enige.

– Ville blitt feigt nå

Fordi årets forfattere har vært opptatt av å gjøre ting som ikke har blitt gjort før har de også vært opptatt av å ha oversikt over de tidligere revyene.

– Mange av de tidligere revyene som har hatt fokus på fæle ting som skjer i verden har hatt et litt sånn «men vi vil bare ha det gøy»-type budskap. Det har vi tenkt at ville blitt feigt nå, sier Deinboll.

De har særlig blitt inspirert av UKerevyen som ble satt opp få år før andre verdenskrig, nemlig *Næmesis* fra 1933.

– Da handlet revyen om at en diktator lik Hitler kom og okkuperte NTNU, eller NTH som det het på den tiden. Når det er så mye som skjer i verden, må vi si noe om det, og det var skikkelig kult at de fikk gjort det den gangen. Så håper vi jo selvfølgelig at det ikke blir en verdenskrig, men det inspirerte oss, forteller Deinboll.

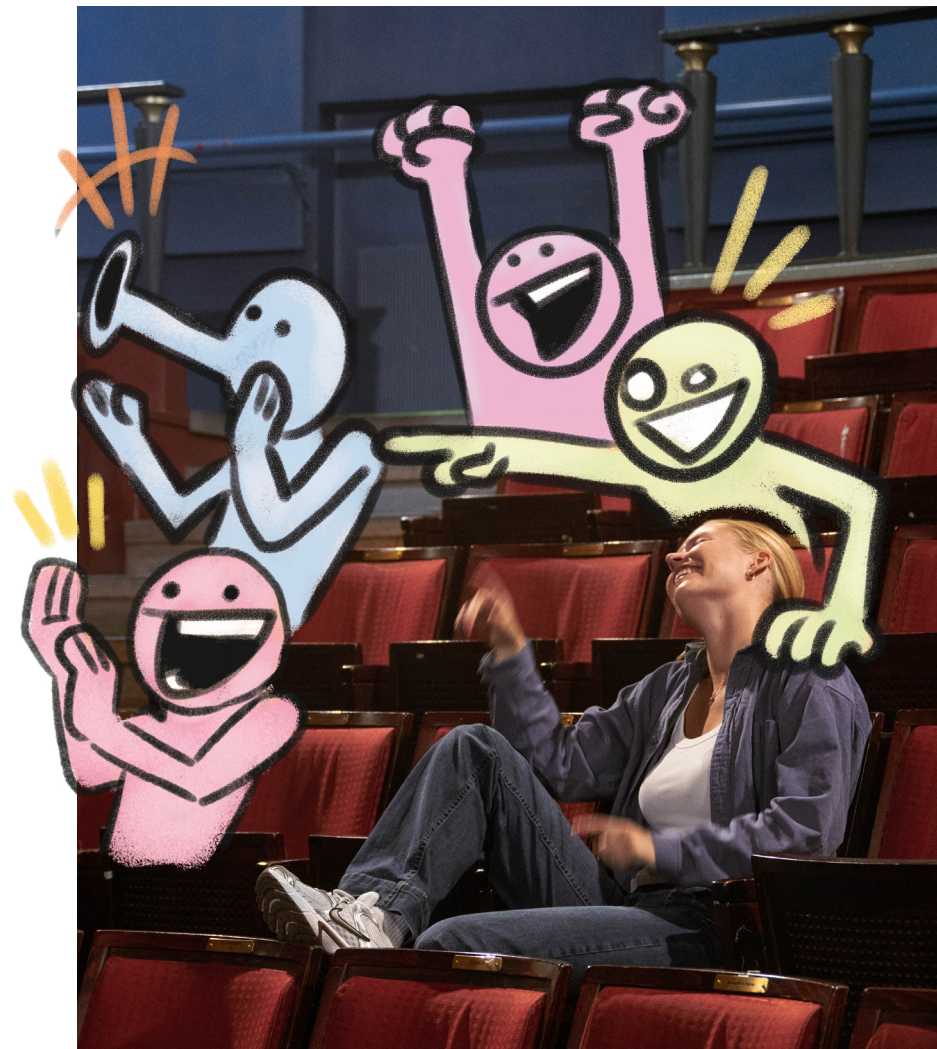
Gå gjennom alle følelsene

Deinboll håper at publikumet som sitter i salen går gjennom hele følelsesregistret sitt gjennom forestillingen. Hun vil at de skal le, gråte, bli sinte og glade. Hun vil også at følelsene skal sitte dypt, og at revyen skal formidle et ordentlig budskap.

– Jeg vil at publikum skal gå ut med en god følelse til slutt, selvfølgelig. Det tenker vi mye på i hele oppsetningen av revyen. Rekkefølgen på ting er veldig viktig, og spesielt hvilken tone vi avslutter med.

RESPEKT: Det går an å være politisk ukorrekt uten å være respektløs, mener Deinboll.

INSPIRERT: Forfatterne av UKerevyen har blant annet hentet inspirasjon fra Met-gallaen og vil at publikum skal føle at de er på et veldedighetsarrangement når de sitter i Storsalen.

SPENT: Deinboll har en god følelse før premieren av årets UKerevy, men sier hun samtidig er spent.

Under arbeidet med revyen har hver forfatter i forfatterkollegiet måttet skrive en sketsj i uka. Til slutt satt de igjen med over 200 skjetser, som har blitt kuttet ned til rundt 20 stykker som vil vises på scenen i Storsalen. Premieren er 3. oktober, og revyen spilles nesten hver dag frem til 26. oktober.

Foreløpig har Deinboll nervene under kontroll.

– Premieren blir spennende, men jeg har en veldig god følelse. Nå er vi jo også på et sted i prosessen der vi som skriver ikke kan komme med svære nye ting eller store endringer. De andre frivillige er i gang med å bygge kulisser, lage kostymer og øve på det vi har skrevet. Da må man bare stå for det man har kommet med.

Noen av skjetsene som ikke ble med i UKerevyen vil i stedet bli fremført på Revykafé i Daglighallen på Studentersamfundet. Revykafé vil foregå over fem kvelder, spredt gjennom festivalen. **UD**

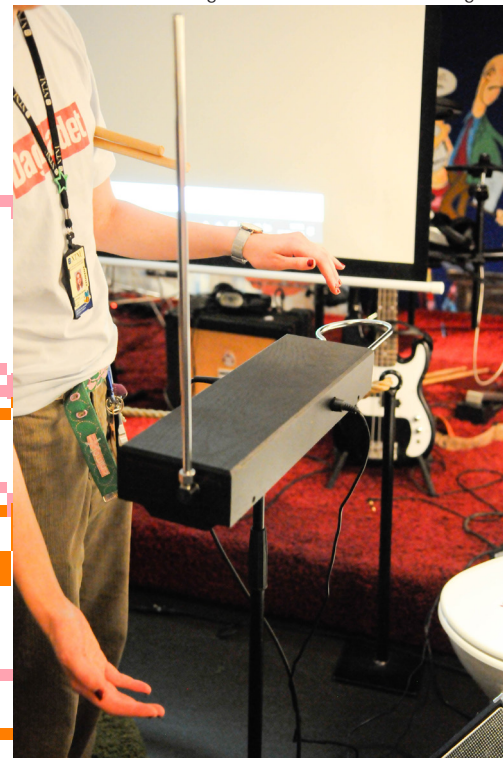
BESEIRET: Ridderne sloss tappert, men det var kun én som stakk av med seieren.

DRAGEN TINA: «Dragen» Tina Tømmerås Ingebrigtsen blåser flammer for publikumet samlet på torget.

MUSIKALSK: Stemningssetteren «theremin» ble flittig brukt for å iscenesette filmen.

KULTURELL OVERSTIMULERING

Kulturnatt byr på bredt kulturelt innhold, og natten var preget av alt fra flammer og kamp til lirekasse og poesi.

TEKST: Kulturredaksjonen | FOTO: Annlaug Marie Evjenth Sørhaug og Sigrid Hauge Nustad

Fredag 12. september braker det løs. Kulturnatt er kommet, og med 200 arrangementer å velge mellom er det viktig å ha planen klar. Vi i kulturredaksjonen har som mål å få med oss så mye gratis kulturelt innhold som mulig, og vi skal kose oss så hardt vi kan.

Kulturnatt er en kveld som starter mye tidligere enn hva som er å forvente av et arrangement som har «natt» i navnet. Likevel er det mye å finne på i timene før mørket faller. Så sett deg til rette, la «fomo-en» legge seg og se hva du gikk glipp av under årets kulturnatt.

Litt flammeshow, mye kamp

Klokken er halv fem om ettermiddagen, og kulturnatt er allerede godt i gang. På torget har publikum blitt lovet flammeblåsing og kampshow, og under Olav Tryggvasons åsyn trer fire karer frem; alle er brynjekledde og klare til kamp. De pansrete mennene angriper og parerer, og det er ikke tvil om at «kamp»-delen av arrangementet leverer. Samtidig klør vi i fingrene etter flammer.

Vi blir i stedet pent nødt til å se dem sloss og falle om, igjen og igjen. Attpåtil blir vi fullstendig oversett til fordel for uengasjerte femåringer når publikum

får mulighet til å holde i sverdene deres. Heldigvis ankommer «dragen Tina» i løpet av showets siste fem minutter. Hun slukker ilden med munnen, og blåser den deretter ut igjen – til stor begeistring og entusiastisk applaus.

En smule for enkel filmkomponering

Rockheims «Fra lyd til film» står for tur. Oppgaven er enkel: Lag musikk til en kort stumfilmsnutt. Med forventning om å bli den neste Hans Zimmer blir vi litt skuffet når det lille Knutsen og Ludvigsen-rommet kun inneholder

en prosjektor og noen stusselige instrumenter. Det hjelper heller ikke på inntrykket når det veldig enkle konseptet blir akkompagnert av en enda enklere filmsnutt laget av Rockheim selv.

Men når det ser som mørkest ut, blir stemningen reddet av 40- og 50-tallets store sci fi-stjerne: en «theremin». Her får vi endelig sluppet oss løs, og stusseligheten til arrangementet blir glemt. Rockheim er dessuten et av stedene som virkelig har slått på stortromma under årets kulturnatt. De byr på alt fra konserter og kviss, til utendørs DJ-sett. Derfor er det tilgjengelig

at det ene arrangementet vi valgte å delta på leverte litt under par.

Timelang tusjing

Kveldens store høydepunkt viser seg å være en lavterskel poesistund på Feministhuset. Her er det heldigvis mer enn bare fantasien som setter grensene. Vi får utdelt slitte bøker fra biblioteket som egentlig skal kastes, og får i oppgave å tusje bort ord for å lage et dikt med ordene som står igjen.

Dette leverer over all forventning, og det som skulle være et kjapt besøk ble heller til en god time med latter,

tusj og knipsing. Barnebøker blir til kjærlighetsdikt, en inderlig klassiker blir til det motsatte og Feministhuset legger til rette for at publikum skaper ny kunst.

Ikke noe spesielt?

Utenfor Ark brunhjørnet står en liten pop up-kafé som inneholder utstillingen *Nothing Special* av Halvard Damm Laupstad. Utstillingen er basert på Laupstads hverdagslige glede for dyrevideoer på internett, og forventningene våre var høye. Dessverre viser det seg at utstillingen ved første øyekast lever opp til sitt navn.

STOLT: Jaap Den Hertog viser frem lirekassen til forbipasserende.

KREATIV KOPP: Vanlige pappkopper vil aldri igjen føles bra nok etter å blitt servert en kopp prydet av en katt på telefonen.

PROGRAMMERING: Hullbåndene styrer hvilke av de 20 fløytenes som spilles når.

KONSENTRERT: De oppmøtte følger nøye med når instruktøren demonstrerer.

ETERISK: Seansen fylte det åpne rommet med letthet.

Vi blir servert kaffe i pappkopper med et motiv laget av kunstneren selv, og tusler videre med koppen godt plantet i hånden. Brått er vi en del av en vandrende kunstutstilling, med Laupstads eget verk mellom fingrene. Så var utstillingen egentlig ikke noe spesielt? Vi kan si så mye som at koppene er blitt bevart, og synet på vanlige pappkopper aldri blir det samme igjen.

En sjarmerende gatetrubadur
Jaap Den Hertog fra Teater Fusentast har ikke det publikummet han fortjener,

men denne nederlenderen lar ikke gliset vike av den grunn. Fra en lirekasse stroppet til en barnevogn strømmer kjente melodier.

Den velklede herremannen forteller at han får hjelp av en venn til å komponere melodiene. Deretter sender han dem til Nederland for å produsere hullbåndene som mates inn i maskineriet. «Og det fine med en lirekasse er at man ikke trenger å være musikalsk anlagt for å lage musikk», forteller han mens «Imagine» av John Lennon fyller luften.

Som om ikke dét var sjarmerende nok, samler han også inn penger til de krigsrammede i Gaza. Og det på klassisk vis: med en hatt på bakken foran instrumentet. En bedre bruk av konanter skal du lete lenge etter.

Jazz på Hjorten

Vi beveger oss inn i en uanstrengt atmosfære i et ellers anstrengt lokale. Servitørene på Nye hjorten teater er stivt kledd, noe som står i kontrast til den avslappede stemningen. Vi står også i tydelig kontrast til flere av gjestene på

Hjorten denne kvelden, da halvparten av dem er i pensjonistalder.

Det er ikke stort annet som skjer her. Bandet spiller, folk skravler og vi nyter og nikker rytmisk til de behagelige tonene. Et perfekt pauserom for å drikke en enhet, prate med et par pensjonister og nyte rolig jazz.

Sinnsro så det kjennes i lårene

På Trondheim taiji senter finner du en mann med flytende bevegelser og en indre ro av sjeldent kaliber. Med stabilitet fra fotsålen til issen opererer

han i en verden av kunst, te og tibetanske syngeboller. Han vil hjelpe deg med å finne balansepunktet «dantien».

Instruktøren forteller at det handler om å fokusere på bevegelsene og å la alt annet gli vekk. Det er enkelt nok å si, men lett er det ikke. I tillegg svir det greit i lårene for å finne indre ro. Samtidig som svetteperlene pipler fra porene i pannen, bevisstgjøres vi egen kropp og alle dens bestanddeler. Det er en smittende sinnsro i rommet. Til slutt går vi derfra roligere enn da vi kom.

Så var natten til slutt over. Trondheim har bydd på det meste du kan tenke deg, og vi rakk å smake på en brøkdell av det mangfoldige programmet. Vi sier oss fornøyde med kvelden og alt den har bydd på. Tolv tommer opp fra årets kulturtrupp.

Under Dusken svarer...

... på dine spørsmål om sex, kjærlighet, vennskap og livet for øvrig.

TEKST: Henrik Røren og Emma Mathea Børsting Andersson
ILLUSTRASJON: Lara Haugland

Jeg lever i en grisebinge

Romkameratene mine er ekle, og legger igjen masse oppvask og drit overalt – jeg føler at jeg lever i en grisebinge. Dessverre kommer vi ellers godt overens, og jeg vil ikke ødelegge stemningen ved å påpeke deres grisevaner. Hvordan kan jeg få dem til å rydde etter seg uten at det går ut over hyggen?

– Ufrivillig dyrepasser

Etter min erfaring har du bare to muligheter: aksepter griseriet eller flytt. Dersom du velger å bli boende, gjelder det å implementere strategier for å takle hverdagen. En sikker vinner er en serie passivt aggressive bilder av griseriet. Da føler du i hvert fall at du sier ifra og står opp for deg selv, selv om du aldri kommer til å tørre å si det til ansiktene deres.

En annen mulighet, og min personlige favoritt, er å se for seg at grisen du bor med én dag skal flytte inn med sin utkårede. Å bo med en kjæreste som har en livsstil som ligner grisens vil raskt gi partneren skikkelig «ick», og forholdet vil ryke. Din grisete romkamerat må dø ensom og alene, og du har endelig fått din søte hevsn.

– Henrik

Hvordan etterspørre legning?

Det har nettopp vært pride, og jeg er så frustrert over at jeg ikke vet om gutter jeg møtte på ulike arrangement er homo eller ikke. Hvordan kan jeg spørre en fyr om seksualiteten hans på en god måte?

– Høstyr guttevalg

Heldigvis for deg vet jeg om fire glade gutter på Youtube som kan komme deg til unnsetning. Hvorfor ikke studere videoen «Gjett homsen» nøye og grundig? Hvis det viser seg at Gutta kun baserer seg på veldig generaliserende fordommer, er kanskje en god alternativ strategi å dikte opp en morsom historie om en eks for å prøve å lure frem en lignende historie fra motparten. Forhåpentligvis vil kjønnet til eksen åpenbare seg.

– Henrik

Angst vs. øl

Jo eldre jeg blir, jo mer merker jeg konsekvensene av en helg på byen. Ofte merker jeg at mangelen på søvn og mengden drikke sitter igjen på mandag, tirsdag og, i verste fall, onsdag. Én ting er å føle seg trøtt og sliten, men ofte er det også en god del angst inne i bildet. Jeg begynner rett og slett å tvile på om helgene er verdt det.

Problemet er at mye av det sosiale i livet mitt dreier seg om å dra ut og drikke alkohol. Jeg er redd for å gå glipp av ting dersom jeg velger å bli hjemme, og synes at det virker veldig slitsomt å dra ut edru. Hvordan kan jeg bli kvitt engstelige mandager, samtidig som om jeg beholder det sosiale ved studenttilværelsen?

– Fomo-fyren

Det høres ut som om du vil ha i både pose og sekk, og jeg må dessverre meddele at dét kan bli vanskelig. Dersom du vil henge og ha det gøy med dine festglade venner, må du kanskje leve med litt angst; for, som du selv sier, er det ikke alltid så gøy å være edru mens andre ikke er det. Det er jo mulig å prøve seg på et par færre pils, men når man først er i gang er det ikke så lett å begrense seg.

Uansett har du ikke egentlig et problem. Vi bor i en by med nesten 40 000 studenter hvor det finnes haugevis av kultur- og aktivitetstilbud som bare venter på å bli benyttet. Det er statistisk umulig at det ikke finnes en håndfull andre som klarer å finne på noe annet enn å stikke ut på byen en lørdagskveld. Så mann deg opp, gjør et raskt søk etter Facebook-arrangementer og få deg noen roligere venner.

– Emma

Stresser før date

Jeg har veldig lyst til å date mer, men blir alltid så jævlige nervøs og ender opp med å være stiv og ubekvem. Hva kan jeg gjøre for å roe meg ned, så jeg kan nyte daten og være meg selv?

– Svett romantiker

Jeg leste en gang en artikkel i en avis om en som valgte å shotte før oppkjøring for å roe nervene. Dette var en svært dårlig strategi når det kom til bilkjøring, men i datingverden er det ofte greit. anbefaler å vorse lett før daten, og så fylle på i løpet av den første timen.

Risikoen er selvfølgelig at det bikker over og at du ender opp i pianobaren på Downtown alene, uten sjanse for en date nummer to. Denne sjansen må du bare være villig til å ta for kjærligheten. Jeg har for øvrig en kompis som drakk så mye sprit at han kastet opp på første date, og han og kjæresten er fortsatt sammen. Dette går fint.

– Henrik

Under Dusken minner om at disse svarene er gitt av helt vanlige journalister uten noen form for kompetanse.

Send inn dine spørsmål til duskensvarer@studentmediene.no eller bruk QR-koden. Du får svar i neste utgave av Under Dusken. Alle spørsmål må sendes inn med fullt navn, men innsendere kan anonymiseres.

Saint Etienne

– *International*

Saint Etiennes avskjedsalbum er en triumf.

TEKST: Martin Holst Lindheim

Albumomslag: Heavenly

Den britiske poptrioen Saint Etienne, navngitt etter den franske fotballklubben, slo gjennom med dansbar indiepop på albumet Foxbase Alpha i 1991. Det var et album som blandet datidens klubbmusikk og britpop med eldre 60-tallspop, og overbeviste kritikerne til de grader. Nå, 34 år og 12 album senere, gir trioen ut sitt aller siste album – og de går av scenen med et brak.

På *International* er det en gjennomgående optimistisk tone. Det reflekteres særlig i låttitlene, som er muntre og ukompliserte, eksempelvis «Glad» og «Dancing Heart». Likevel viser det seg raskt at det er flere lag til dét som ved første øyekast kan fremstå som naiv positivitet.

På «Glad» synger frontkvinnen Sarah Cracknell til en ensom «loser», og oppfordrer vedkommende til å se på den lyse siden. Bandet har på denne låten fått med seg Tom Rowlands fra The Chemical Brothers på produksjonssiden, og det svinger virkelig av dette samarbeidet.

Big beat-trommene, en viktig del av Saint Etienne siden starten, er tydelig til stede, og bidrar sammen med syntene til en forrykende driv som engasjerer.

«Dancing Heart» er også uimotståelig fengende, med sin robynske tilnærming til syntpop. På mange måter føles den som et svar på Robyns «Dancing on My Own». I likhet med hovedpersonen i den låten, fortsetter dansen videre på «Dancing Heart». Cracknell synger: «Det er på tide å leve, å bevege seg til rytmen av hjertesorg» over lystig 80-talls syntpop. Selv om hjertet er sønderknust, må man bare plukke opp bitene og komme seg videre i livet.

Det er stor musikalsk variasjon innenfor popens rammer på *International*. «Save It For a Rainy Day» er pur italo-disko, og gir tydelige nikk til pionerer som Donna Summer og Giorgio Moroder. Mens «Brand New Me» med den australske elektropopduoen Confidence Man er noe så spenstig som en moderne tolkning av new jack swing.

Men Saint Etienne skuer ikke kun bakover i tid på jakt etter inspirasjon; de ser også til dagens trender. På singelen «Take Me To The Pilot» låner de «buildups» og bruk av vokalsampler fra moderne klubbmusikk, og blander det med acidbass og triphop-trommer. Resultatet er noe som låter både tidsriktig og tilbakeskuende, og dét er nok en god oppsummering av hele Saint Etiennes musikalske virke.

Saint Etienne har klart en enorm bragd med *International*. Det kunne fort endt opp som ekvivalenten av et skuldertrekk; de skal tross alt fortsette å turnere og spille konserter. I stedet har det blitt en skikkelig pangavslutning, en feiring av popens rike historie og kanskje årets beste popalbum.

Sa_G

– *GUNHILD*

Med det nyeste albumet sitt viser Sa_G at en bitch som heter Gunhild er på vei til å bli den beste rapperen i Norge.

TEKST: Emilia Brahim

Albumomslag: Moren Din Records

Hovedstaden er under invasjon av Løkka-«baddies», og halve Oslo består av jenter med for store vintagebukser og hoops. Sa_G er ikke en av dem – Sa_G er moren deres. Med sitt nyeste album *GUNHILD* viser hun oss at hun er klar for å ta over hele Norge.

Med *GUNHILD* stadfester Sa_G sin posisjon som en av de mest interessante nye stemmene i norsk rap. Hun står i en sjanger dominert av menn, og i stedet for å tilpasse seg velger hun å være ufiltrert, morsom og kompromissløs. Resultatet er et album som føles både personlig og kollektivt – en feiring av jentegjengen, klubben og en livsstil der man alltid går inn i rommet med «chest».

Albumet er en blanding av skamløst klubbete trap, rolige cyphers og en språkblanding som egentlig burde være klein, men som Sa_G får til å funke. På albumets titulære låt viser hun at hun er

bevisst og gir faen: «En bitch som heter Gunhild rapper bedre enn deg – shit, I would be mad, too». Som å blande baggy bukser og korsett, fungerer dette albumet på grunn av sine motsetninger.

Noen låter føles litt som inside jokes du egentlig måtte vært der for å skjønne, men det er litt av poenget. I låter som «INDUSTRY PLANT INTERLUDE» og «CAN'T EVEN RAP» leker hun med kritikere, og viser at hun kan eie seg selv og de som er mot henne. Som en norsk Lil' Kim er hun både morsom og nådeløs i sangene sine. *GUNHILD* er laget for Sa_G og hennes verden, og vi andre er bare heldige som blir invitert inn.

Det er rett og slett cunty: Musikk som høres ut som det å møte blikket til den kuleste på klubben og vite at du aldri kan konkurrere med dem, men likevel blir du med på dansen. I låten «FRESH NEW SET» er Sa_G på sitt mest bråkete

og klubbvennlige. Det er trap med høyglansfinish, og et budskap om å pynte seg for seg selv og eie det.

Sa_G leker med konvensjonene i trap-sjangeren. På låten «APPLE PAY» skaper hun det man kan kalle en anthem for studenter – hun flekser at hun kjøper vintageklær, og får deg til å smile når hun synger: «Trenger ingen broke hoe, I'm already a broke hoe». Sangene hennes er en feiring av å være jentete uten å være underdanig, og en slags sosial kommentar pakket inn i en dansbar banger.

GUNHILD er ikke laget for alle, men det er desto viktigere for scenen. Det er kompromissløst, selvsikkert og akkurat passe frekt – og årets mest spennende norske rapalbum.

KORTLIVSKRISEN

- *shortlifecrisis vol 1*

Høsten kaller endelig inn, og kortlivskrisen sår de første frøene til årets sesongdepresjon med en lun, varm og lofi låtsamling.

TEKST: Mathias Berntsen

Albumomslag: Ilsvika emotapes

Det anonyme enmannsprosjektet og selverklaerte «Trondheims dårligst bevarte hemmelighet» har nå sluppet en låtsamling av skranglete, gjør-det-selv, slowcore og utmattet emo. Dette er sjangre jeg personlig har savnet i byens musikkscene, som ellers er så opphengt i jazz, psykedelika og metall.

shortlifecrisis vol 1 har mange elementer av hva som forventes av en kvalitetsplate innenfor slowcore-sjangeren, uavhengig av størrelsen på fanskaren til artisten og hvor platen er laget. Med tanke på at alle sangene her er på engelsk, kunne den like godt vært fra Midtvesten i USA heller enn herfra – på godt og vondt.

Slowcore i seg selv har jo gått fra å være en nisjesjanger uten fortjent anerkjennelse til å brukes i enhver «corecore»-TikTok som ikke spiller en låt fra Aphex Twin i bakgrunnen. Selv om sjangeren til tider får litt overdreven hyllest, er det likevel godt å se at den nyfunne verdsettelsen av sjangeren når videre helt til vår lille by oppi nord.

Åpningslåten «frog» setter stemningen for resten av albumet godt. Den bygges opp fra et enkelt gitarriff støttet av en trommemaskin til å innarbeide dempete samples, elektroniske lyder og sangvokaler som danser om oppmerksomheten din. Hva som blir sunget her spiller langt mindre rolle enn sangens rene nostalgiske preg.

Typisk for slowcore er mangelen på differensiering mellom sanger – tross alt har de aller fleste sangene noenlunde lik oppbygning og lydbilde. På det meste er det et fengende riff («leland») eller et minneverdig klimaks («bug») som får en sang til å stikke ut av sporlisten.

Når kortlivskrisen inkluderer litt elektronika og en vid bruk av samples til å fylle ut lydbildet, setter de seg flere steg over mer rudimentære forsøk på å sy sammen en slowcore sang – «alt man trenger er noe deppa gitar og mumling, ikke sant?». Samtidig bærer disse grepene videre hyllest til tidligere

emolegenter som Brave Little Abacus, og nyere innbrytere som Weatherday.

Emomusikk sin tendens til å danne en «ouroboros» av evig selvsinspirasjon fra tidligere bølger er derimot åpenbart ikke unikt for kortlivskrisen. Denne låtsamlingen føles dessuten langt mer lovende enn mye annet alminnelig, trist indie som blir pumpet ut i dag.

Riffene på *shortlifecrisis vol 1* sitter som regel som støpt i sine ruglete, rustne baner. Selv om noen av sangene bærer veldig preg av soloproduksjon – det er forskjell på lofi og ren, ræl miksing for å si det sånn – så treffer de beste øyeblikkene av platen akkurat der de skal. Sett den gjerne på neste gang du ligger utstrakt i sengen med blikket mot taket, og venter på at været utenfor skal bli kaldere.

Sabrina Carpenter

- *Man's Best Friend*

Albumomslag: Island Records

Når verden nekter å vise respekt for kvinner, serverer Sabrina Carpenter det i et lekent album på et sølvfat til deg.

TEKST: Wendy Wingwei Leung

Sabrina Carpenter avsluttet sommeren med å gi ut albumet *Man's Best Friend* den 29. august. Albumforsiden ble møtt med kritikk. Hun er avbildet på kne foran en mann som holder håret hennes i knyttneven. Låtene er imidlertid ikke så overfladiske som du skulle trodd.

De tolv låtene har alle en rød tråd som går gjennom seg. De handler om hvor kompliserte forhold er, og om hvor vanskelig det er å håndtere menn som mangler emosjonell intelligens. Låtene «Manchild» og «Sugar Talking» er eksempler på dette.

«Never heard of self care. Half your brain just ain't there» kan man høre i låten «Manchild». Carpenter kommenterer på en usunn maskulinitet blant menn, at de aldri gidder å ta vare på seg selv og at de ofte projiserer problemene sine på kvinner.

«Sugar Talking», som er full av silkemyke vokaler, påpeker at det ikke hjelper med søte ord og tomme løfter. Det som teller er om det skjer en endring eller ikke. Som låten sier: «Yeah, your paragraphs mean shit to me. Get your sorry ass to mine».

Albumet er heller ikke redd for å spille på humor og leke med ord. En av åpningslåtene, «Tears», handler mye om hva det mest attraktive hos en mann er. Det er nemlig respekt for kvinner.

Låten starter med at Carpenter harmonerer med en nasal og delikat vokal, slik at man får følelsen av åttitallspop. Låten klarer på briljant vis å kombinere tematikken hvordan man behandler kvinner riktig og hvor deilig riktig behandling er.

Det handler om å vise litt initiativ, hjelpe til, huske å kommunisere og ikke ignorere – det er veien til en kvinnes hjerte. Alle disse beskjedene er pakket inn med glimrende ordspill, god rytme og flotte improviserte avslutninger.

Albumet avsluttes med den rolige og dristige låten «Goodbye». Det er en veldig tilfredsstillende låt om å ha slått opp med noen og at det virkelig er slutt. Når man har gjort en feil, må man tåle konsekvensen: å miste en man før kalte sin kjære. Låten avsluttes med et likegyldig: «Get home safe».

Alt som blir sunget om i dette albumet burde være en selvfølge. Kvinner har ofte blitt sett på som overdramatiske, for følsomme og for sensitive. Dette er et bilde som dessverre fortsatt gjelder i dagens samfunn.

Dermed trengs det fortsatt låter som våger å kaste lys på dette. Carpenter gjør en flott jobb og blander humor, fengende melodier og aldeles fine vokaler. Hvis man forventer at alle kvinner skal være en «Man's best friend», så er det på sin plass å forvente noe tilbake.

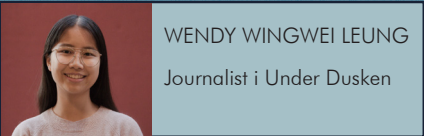
«I get wet at the thought of you being a responsible guy» synger Carpenter i «Tears». Selv om det er en litt ukonvensjonell måte å si det på, så er det rett og slett sant. For la oss være ærlige: Litt ansvar har aldri skadet noen.

Artister og reklame

– en perfekt og slem match

Dagens artister synger ikke bare om hjertesorg, men også om brus og klær.

ILLUSTRASJON: Anders Køhl

WENDY WINGWEI LEUNG
Journalist i Under Dusken

Året er 1984; det er ett år siden Michael Jackson slapp ut hitlåten «Billie Jean». Skrur du på fjernsynet ser du plutselig Jackson og brødrene hans danse til en remiks av låten med en brus i hånden. Dette var Pepsi sin nye kampanje «New Generation».

Hopp frem til 2019, og Coca Cola kommer ut med reklamen «Taste the kos», der en ung amerikaner opplever den norske kosen mens Unge Ferrari synger i bakgrunnen.

Bruken av artister i reklame er altså ikke et ukjent fenomen, og vi vet alle hvorfor musikk og kjente artister brukes. Det handler om å vekke følelser hos forbrukerne og skape en tilknytning til produktet.

Se for deg at du ser på en film, og favorittscenen din blir avbrutt av en reklame for bukser. En artist du liker har på seg buksene og oppmerksomheten din fanges. Du søker opp hvor du kan få tak i disse buksene — og vips, så har de deg.

Bak hele fasaden ligger det en sponsoravtale mellom artist og merke; det ligger penger og prestisje. Det er bare noen raske klipp på få sekunder, men du er uansett lurt. Dette gir en sur ettersmak i munnen.

Jeg mener at det ikke er riktig av industrien å bruke dette som lokkemiddel. Hvis varen er nødvendig, og hvis den er god nok i seg selv, skal det vel være nok å presentere den uten å bruke patos. Men sannheten er at 90 prosent av varer ikke er livsnødvendige.

Tvert imot er det unødvendige produkter det reklameres for. Du trenger ikke tjue par bukser eller enda et par nye solbriller bare fordi favorittartisten din har vært med å designe dem.

Alle er medskyldige i denne utviklingen, ikke bare artistene og merkevarene. Skal det være et marked for slike reklamer, så må det også være en etterspørsel. Vi som forbrukere sluker strategien, og det er lett å bli revet med.

Et eksempel er det amerikanske klesmerket Gap sin nye reklame med den internasjonale jentegruppen Katseye. Reklamen er på 1 minutt og 30 sekunder og minner mer om en musikkvideo enn en reklame, der gruppen danser til den kjente låten «Milkshake» av Kelis i denimklær fra Gap.

Reklamen har alene 20 millioner visninger på Youtube. Dét er som om alle i Norge skulle sett den fire ganger hver. Reklamen vises på storskjermer på kjøpesentre i USA, og det er mange videoklipp på nett som viser folk som stopper opp bare for å se på den.

Det er ikke lett å lære seg selvdisiplin når reklamene presser seg inn på oss fra alle kanter: på bussholdeplassen, fra radio, i bøker, i magasiner og på tv. Et av de få stedene man fortsatt kan rømme til er musikken.

Men disse reklamene er ikke bare en dans på roser. En annen hendelse som fanget oppmerksomheten til forbrukerne var skuespiller Sydney Sweeney sin buksereklame for klesbutikken American Eagle. Her ble det kaos.

Skuespilleren poserer i denimbukser fra merket med ordene: «Sydney Sweeney has great genes», hvor ordet «genes» er strøket over og erstattet med «jeans». Forsøket på ordspill ble møtt med haglende kritikk, der flere mener merket fremmer en hvit overlegenhet, ettersom skuespilleren har lys hud, blondt hår og blå øyne.

Det kan diskuteres om hele stuntet var overdrevet, ordtaket er jo tross alt: «All PR er god PR». Men det viser også et annet poeng, nemlig hvor stor makt kjendisene faktisk har over folket ved å velge å være med i reklamer.

Artistene må ta et aktivt valg når det gjelder hvilke merker eller organisasjoner de vil være frontfigurer for. De kan fronte merker som setter bærekraftig produksjon først, riktig humane forhold for produksjon eller produkter som gjør en forskjell i samfunnet.

Dette vil være å bruke påvirkningskraften de har på riktig måte. Det kan inspirere forbrukerne til å velge merker som er bedre.

Hva er egentlig oppgaven til artistene? De færreste artister signerer kontrakt med et plateselskap med tanker om at de skal reklamere for brus eller klær. Penger får verden til å gå rundt, men for mye penger får verden til å gå i vranglås.

Når man er trist etter en dårlig dag, vil ha en selvtillitsoppkvikker eller bare vil ha god stemning på en fest, så er det musikken man går til. På en hvilken som helst dag i Trondheim ser jeg ofte flere med musikk på øret, enn uten.

Oppfordringen er klar, artister burde ikke bruke påvirkningskraften de har til å få lytterne sine

til å kjøpe unødvendige produkter. Ikke ødelegg musikkens edle kappe.

Fortsett å skape låter for fest, underholdning og hjertesorg; det er tross alt dét dere skrev under på når dere tok mikrofonen i hånden og begynte å synge.

KULTURKALENDER

Mye skjer i tiden fremover. UKA har tatt over byen, men det er også mye annet som preger Trondheims kulturliv.

LÆR Å MEDITERE

Når? 24. september, 19:00

Hvor? Erling Skakkes gate 3

Få en halvannen times innføring i dyp pust og meditasjon. Her lærer du flere tusen år gamle teknikker for å oppleve indre ro, velvære og lykke. I tillegg har de snacks og te. Enda et pluss: Kanskje du slutter å være så stressa hele tiden.

HAR DU MØTT?

Når? 24. september, 19:00

Hvor? Work work

Er du singel og søkende? Har du også en venn som er den fødte selger? På Work work får du et alternativ for deg som er lei av dagens datingscene. Meld deg på på nettsiden, få vennen din til å lage en presentasjon om alle de gode kvalitetene dine (dem vet vi det er mange av) og se frierne stille seg på rekke.

STANDUP: GUTT (32)

Når? 25. september, 20:00

Hvor? Havet

For deg som frykter den dagen frontallappen er fullstendig utviklet, men som er omringet av folk med kontroll på alt fra dekkskift til hvilken uke vi er i. Rasmus Wold vitser om det kompliserte livet som 32 til deg som ikke er helt klar til å bli ansvarlig voksen.

KONSERT: TYR

Når? 26. september, 21:00

Hvor? Havet

Vindunderbarnet fyller Havet til randen med hiphop og 2000-tallsnostalgi med konserten *2 fugler, 1 stein*. Tyr slapp tidligere i år *TT2*, oppfølgeren til *TyrTape*, og legger bak seg en sommer med solide livekonserter. Dørene åpner 20:00.

NATTKONSERT I DOMEN

Når? 26. september, 22:00

Hvor? Nidarosdomen

En fremføring av Max Richters remiks av Vivaldis *De fire årstider* er det store i kveldsprogrammet til Trondheim kammermusikkfestival. Kanskje spør du deg selv: Hvorfor føkke med en klassiker? Til dette har vi ingen svar, men kanskje du finner noen i showet.

POKERTURNERING

Når? 1. oktober, 16:30

Hvor? Work work

For deg som ikke vil spille bort stipendet, arrangerer Work work gratis pokerturnering med diverse premier. Gå all in i hold'em, enten du er debutant eller ringrev. Påmelding gjøres på nett, og førstemann til mølla-prinsippet gjelder.

OKTOBERFEST

Når? 2. oktober, 18:00

Hvor? Lager 11

Om du er på utkikk etter megasvære ølmugger og har intensjon om å kjøpe mer øl enn du kan bære, er måneden for Tysklands stolteste tradisjon endelig her. Børst støvet av dine fineste lederhosen for en autentisk, tysk oktoberaften.

UKEREVYEN

Når? 3. oktober, 18:30

Hvor? Samfundet

Denne fredagen braker det løs med premiereforestilling av UKerevyen. Der-som saken om lederen i forfatterkollegiet falt i smak, bare se for deg hvor godt du vil like forestillingen. Var du ikke så fan, kan du kanskje stå over.

KUNSTUTSTILLING: IN THIS PARANOIA

Når? 3. oktober, 20:00

Hvor? Galleri blunk

Utstillingen baserer seg på Rebecca Venus Leikvolls egne opplevelser, og forsøker å vise hvordan det føles å leve med søvnløshet. Fotografiene hun stiller ut viser den paranoiaen og utryggheten hun selv lever med. Utstillingen er åpen hele helgen; åpningstidene finner du på galleriets Instagram-side.

MORGENRAVE

Når? 9. oktober, 07:00

Hvor? Samfundet

Få i deg enorme mengder koffein og glem hvor trøtt du er i et par timer i Samfundets nyoppussede bodega. Her kan du, i stedet for å danse deg inn i morgenens tidligste timer, danse deg gjen-nom dem.

STOREFRI LIVE

Når? 9. oktober, 18:30

Hvor? Byscenen

Kanskje er det noen år siden sist du hørte dem – dersom du også nekter å betale for podkast – men da er det ingenting som passer bedre enn å ta turen denne torsdagskvelden. Mimre deg tilbake til friminutt, bønn et par pils og avslutt kvelden på DT. Boom, boom!

NATTFORESTILLING: TRIKKEN

Når? 5. – 26. oktober

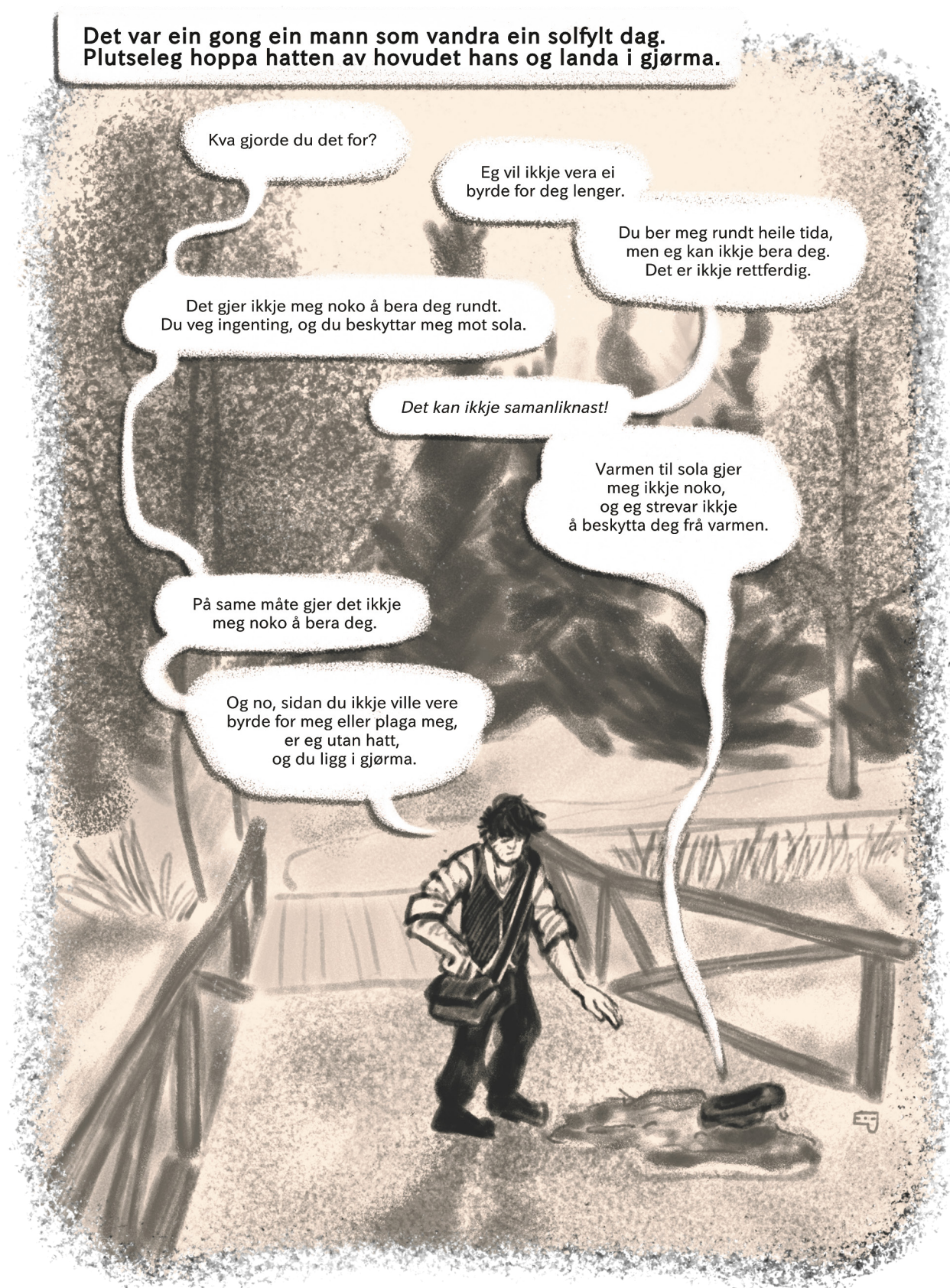
Hvor? Samfundet

Premieren er allerede utsolgt, så her er det egentlig bare å finne en ledig dato. Hva bør man vite? Kanskje at det er en 30 år gammel UKE-tradisjon med nattforestilling. Eller at en såkalt «nattforestilling» også spilles klokken 11:30, søndag 11. oktober. For en verden vi lever i.

STRIPE

ILLUSTRASJON: Eugen Johnsen

Det var ein gong ein mann som vandra ein solfylt dag. Plutseleg hoppa hatten av hovudet hans og landa i gjørma.

Fritt etter eit innlegg av homunculus-argument på tumblr.com

BOKMÅL

KRYSSORD

TEKST: Kjersti Eline Stuen | FOTO: Hans Einar Tuhus Fuglum

TAYLOR...	DRIKKE		VAR OPPREIST					
	HOVEDPERSON I PETER PAN		NAVN					
GUTTENAVN								
TRODDE								
				GRAM		RUINERE		DAGSAVIS
				MÅL AV SURHET		SÆRPREG		
DISSE			TEPPE					
DEN ZOOLIGSKE HAGEN			BILLY...					
NORGES ELDEST KONGESET	KLOKKEN			SJØDYR				SKREKKFILM-TITTEL
	ERFAREN							
FILMINSTITUTT				TANTES...				
DATA								
				BRUS				
IKKE BY								

Forrige utgaves løsningsord var heimesnikka.

Send inn løsningsforslaget til avisredaktør@studentmediene.no innen 14.10.2025 og vær med i trekningen av en flott premie!

KVISS: UKA-SPELIAL

KVISSMESTER: Henrik Røren

1.

Hvilket nummer i rekken er årets UKAfestival?
2.

I hvilket år ble den første UKA arrangert?
3.

UKA besto opprinnelig av kun ett type arrangement, hva slags?
4.

Hvilke to år er de eneste oddetallsårene UKA ikke har blitt arrangert siden festivalen startet?
5.

Hva var navnet på UKA-23?
6.

Hvilken kjent amerikansk rapper optrådte i forbindelse med UKA-23?
7.

UKA byr også på sjakkkrave i Trondheim Spektrum. Hvem var Norges første stormester i sjakk?
8.

DDE skal som vanlig opptre under Trønderfest. Hvilken by kommer bandet fra?
9.

En annen artist som skal innta Dødens Dal er Flo Rida. Hvilken norsk historisk hendelse har han omtalt i en av sine tekster?
10.

Norske Cezinando skal også spille under UKA. Hva heter artistens nyeste album?
11.

Hvor mange liter øl ble det solgt under UKA-09?
12.

Linjeforeningen Mannhullet har tradisjon med å arrangere sin egen festival i årene det ikke er UKA. Hva kalles denne festivalen?
13.

En av de faste musikalske delene av UKA kan oversettes til pære fra latin. Hvilken gruppe er dette?
14.

Hva heter årets UKEsjef?
15.

Hvilket stort selskap har tidligere støttet UKA, men støtter ikke festivalen i år?
16.

Under UKA skal det arrangeres en forestilling kalt «Trikken». Hvor mange norske byer har trikk?
17.

Daglighallen arrangerer flere ølkurs i løpet av UKA. Hva er Norges eldste bryggeri som fortsatt er i drift?
18.

Artisten Dagny opptrer også i Dødens Dal. Hvilken by kommer Dagny fra?
19.

Hva er navnet på UKErevyen fra 1933?
20.

deLillos skal spille to konserter i Storsalen. Hvem er vokalist i bandet?

1) UKA nr. 52 2) 1917 3) Revy 4) 1941 og 1943 5) SPRÆKKI 6) 50 cent 7) Simen Agdestein 8) Namsos 9) Terroren 22. juli 10) Sinekyre 3 11) 90 000 liter 12) RUKA 13) UKA koret Pirum 14) Selma Lindeman 15) Equinor 16) 3 byer 17) Aass Bryggeri 18) Tromsø 19) Næmnes 20) Lars Lillo-Stenberg

Hvilken UKA-deltaker er du?

ILLUSTRASJON: Pernille Leine Nilsen

0–5 poeng:

Boikotteren

Du må regelrett rømme byen hele oktober for å få fred. Alt som skjer under UKA er kanskje ikke din greie, men kom igjen, da. Det må rent statistisk finne noe du kan sette pris på under Norges største kulturfestival. Utvid horisontene, bror.

6–10 poeng:

Den gamle studenten

Selv om det i utgangspunktet er hyggelig å ha deg tilbake på besøk, så kan kombinasjonen av en drikkemuskel ute av trening og voldsom noshaldgi gi litt uheldige utslag. Nei, alt var faktisk ikke bedre før, den gang du var ung og lovende.

11–15 poeng:

«Sjansen er nå»

For deg er UKA en festival som skal makses. Du melder deg på alt du får billetter til og er oftere å se i Dødens Dal enn på lesesal. Husk at det kommer en eksamenstid og at det fortsatt er fullt mulig å utvikle alkoholisme selv om det er UKA.

16–20 poeng:

Frivillig

Det er du som sørger for at UKA kan skje, og det er faktisk ikke en liten ting å være stolt over. Takk for at du tar del i verdens flotteste frivillighet i verdens beste studentby. Ekstra takk for at du sørger for at økonomien går rundt for oss andre på Samfundet.

SPITPOSTEN

Registrerer:
...at kUKA?? Snart??
...at hvor skal man bli drita når samfundet er stengt?
...at hvit uke?
...at nei uff ikke si det daaa
...at den ene
...at den andre
...at den tredje
...at den søte
...at den stygge
...at den snille
...at den ekle
...at den enkle
...at den smarte
...at den dragvellingen?
...at NRK melder: snapchat trener KI på ditt innhold
...at Fitteblekka melder: norske studenter bruker sånn fem timer på appen om dagen
...at nordmenn elsker sillycon Vally
...at robotene kan gjerne bruke meg asså :)
...at bifile folk er kule folk
...at enig :)
...at noen burde ha gatekept Tantes hage

...at trondheims verst bevarte insta-vennlige hemmelighet
...at koselig at dyrene kommer tilbake da, det er cute
...at noen burde gatekept keramikk på ISaK
...at hvor skal det brennes????
...at forfatterkollegiet ble inspirert av veldedighetssanger og Eurovision
...at hjelp
...at kUKERevyen skal være politisk ukorrekt
...at æ trur det når æ ser det
...at pirum skal ta over holmen sin igjen
...at homoer i elva
...at hver jævla kUKA
...at Fitteblekka oppfordrer ingen til å svømme i Nidelven
...at med mindreeee...?
...at fyrstårn i elva?
...at ikke miljøfyrstårn i hvert fall
...at how to make text star warsh
...at Nora ikke vet hva en horeunge er
...at shit pomfrit

Et takkebrev til Amrit

Takk, for at du sier det du mener. Du har lange stått for meningene dine, og du oppfordrer sterkt til handling. Dette gjelder både innad i partiet (ungdomspartiet? Viktig skille der kanskje...) og utad, ut mot folket. Takk, for at du er modig nok til å stå

for det du sier. Det er det tæl i, og du viser tydelig at du har tenkt nøye igjennom det du sier før du legger ut om det...

(Nei kanksje stryk det siste der... eller går det greit? Hmm okei kan la det stå.)

Takk, for at du viser at folket har makt, at vi må stå opp mot mindretallet som styrer og si ifra når noe ikke er greit.

Takk, for at du har bevist at man enda kan dumme seg uf, og at det faktisk kan få konsekvenser. I alt for lang tid

har politikere vært hovedeksemplet på at man kan komme unna med så mangt, så lenge man er ansett som «viktig nok».

Takk, for at du lar noen andre få plassen din. Dette er et viktig punkt, spesielt for alle de kvinnelige ungdomspartilederne. (Åja hun var den siste? Hun ble erstattet av.. en mann ja, okei ehm. jaja). Da slipper vi kanskje mer ubehag for de yngre på tinget

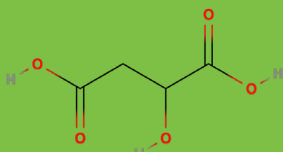
som nå må møte Giske hver dag. Vi ber for dere. Vi heier på dere

Sist, men ikke minst, takk til Martinussen, som beviser at kvinner faktisk skal ha en plass i politikken og at de kan være strenge mot andre kvinner uten å bli anklaget for å ikke være en «girls girl».

Takk.

<http://christmasgrass.com>

Utgavens I-landsproblem:—Lokk på iskaffen:

Nå har en viss kaffebar i nærheten av et visst studentsamfund gått fra å bruke flate til å bruke runde lokk på iskaffen. Ikke bare krever dette mye mer skilpaddedrepede plast, det minker også kulhetsfaktoren med opptil 100% Jada, iskaffe er godt nok, men minst like viktig er det å se kuk ut mens man drikker den. Dessuten viser forskning at utseende påvirker smaksopplevelsen i veldig stor grad.

UKULTURKALENDEREN

Når: 3. Oktober
Hva: Konsert med kukkekoret
Hvor: Storsalen

Når: 4. Oktober
Hva: Konsert med stor-kukkekoret
Hvor: Vuelie

C4H6O5

Kan sjef i kukkekoret hente undikene sine fra tørkestativet???

STANS PRESSEN STANS PRESSEN!!!!!!

Simen Velle har tatt halen!!!!!!
Mannen med så blondt hår at han ser ut som en to åring undercover har ENDELIG gitt slipp på ondskapens hale.

– Han er jo Hitlers våte drøm, registrerer anonym Fitteblekka-journalist.

Nå er det bare å glede seg til å se bærumsveisen ødelegge sak på sak i tinget de neste fire årene.

Studentrabatt!

Synsundersøkelse
inkl. OCT- skann

395 kr

(ord. 695 kr)

25% på
komplett
brille

Specsavers

Specsavers Trondheim
Prinsens Gate 39 Tlf: 73 87 66 60

Specsavers Lade
City Lade Tlf: 73 92 99 69

Specsavers Tiller
Tiller Torget Tlf: 40 00 02 49

**Bestill synsundersøkelse
på specsavers.no**

Synsundersøkelse 395 kr (ord. 695 kr) inkl. øyehelsekontroll med OCT-skann. Trykkmåling utføres på personer over 40 år, eller ved behov. Gjelder ikke førerkortundersøkelse. Kan ikke kombineres med tilbudet brille. Okr. 25% på komplett brille, når du kjøper innfatning fra 195 kr og oppover. Gjelder ikke online. Tilbudet kan ikke kombineres med 2for1, fri oppgradering eller andre tilbud. Gyldig studentbevis må fremvises.